

СПРАВКА

за отразяване на получени възражения при съгласуването на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност на интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации

Министерство/Идва от	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
<p>portolev-tn</p> <p>07 април 2023 г. 10:38:47 ч.</p>	<p>Коментар: Въвеждат се излишни и ненужни усложнения.</p> <p>В § 23 се създава нов член 113д. В текста се твърди, че за да се установят задълженията по чл. 123, ал. 1 се изисква регистрираното лице – доставчик подава информация за неполученото, но дължимо възнаграждение от получателя във връзка с облагаема доставка.</p> <p>Чл. 123, ал. 1 на ЗДДС изисква всяко регистрирано лице води подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите. ЗДДС не е поставил изискване към доставка да подава информация да неполучено, но дължимо възнаграждение от получателя във връзка с облагаема доставка и аз не намирам основание с ПП ЗДДС да се допълва закона.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Законът е източник на базова правна уредба на обществени отношения. Несъмнено е, че дори един широкообхватен закон не може – и не е необходимо – да урежда абсолютно всички правни аспекти на материята, предмет на регламентация. Някои от тях могат – и понякога е по-целесъобразно – да бъдат уреджани на подзаконово равнище. Правни актове на подзаконово равнище могат да бъдат уредени само тези аспекти на материята, които не се нуждаят непременно от законодателна уредба. Във всички случаи обаче конституционно необходимо е законът да зададе параметрите на обществените отношения, до които се отнася. В този смисъл, съобразно Конституцията на Република България, със закон се установяват или премахват данъчни задължения, у тежнения или облекчения. За неуредените въпроси законът може да предвиди издаване на подзаконов нормативен акт.</p> <p>Налице е законова делегация в чл. 123, ал. 1 от закона, с който регистрираните лица са задължени да водят подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите. Документална счетоводна отчетност следва да бъде в съответствие с изискванията на Закона за счетоводство.</p> <p>С ППЗДДС се въвежда изискване лицата, регистрирани за целите на ЗДДС да</p>

		<p>предоставят ежемесечно информация в справка си декларация за ДДС за неплатените суми по облагаеми доставки, която информация лицата имат задължение да водят в съответствие със Закона за счетоводство и чл. 123, ал. 1 от ЗДДС.</p> <p>Предвиденото изискване в ППЗДДС е в съответствие и с Директива 2006/112/ЕО относно общата система на ДДС (Директивата за ДДС).</p> <p>На основание чл. 250 от Директивата за ДДС със справка-декларацията за ДДС се предоставя цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем, и приспаданията, които трябва да се направят, доколкото това е необходимо за установяването на базата за изчисляване на данъка, общата стойност на сделката, свързана с такъв данък, приспадания и стойността на освободените сделки. С разпоредбата на чл. 273 от Директивата за ДДС е предоставена възможност на държавите членки да наложат на данъчно задължените лица задължения, които са необходими за осигуряване правилното събиране на данък върху добавената стойност и предотвратяване избягването на данъчно облагане.</p> <p>Видно от цитираните текстове, Директивата за ДДС определя допустимото съдържание на справка-декларацията за ДДС, както и рамката на административните/декларативните задължения на данъчно задължените лица. Съгласно чл. 250 от същата задължителното съдържание на справка-декларацията обхваща единствено информация, която е необходима за изчисляването на дължимия за данъчния период от данъчно задълженото лице данък върху добавената стойност.</p>
--	--	--

		<p>Данните за неплатените фактури не са такъв вид информация. Независимо от това, чл. 273 от Директивата за ДДС предвижда възможност за въвеждане на допълнителни отчетни задължения за данъчно задължените лица при определени условия. Предвид, че декларирането на неплатените суми по облагаеми доставки цели да се осигури правилното облагане и събиране на ДДС, както и предотвратяването на измами, е допустимо справка-декларацията за ДДС да съдържа такава информация.</p> <p>При преценката за въвеждане на такива допълнителни задължения е съобразен и принципа на пропорционалност - основен принцип в правото на ЕС, въведената мярка да не е прекомерна спрямо преследваната с нея цел. Предотвратяване на измамите с ДДС е цел, призната и насърчавана от Директивата за ДДС (C-320/17 Marle Participations [2018] ECLI:EU:C:2018:537, para 41; C-712/17 EN.SA [2019] ECLI:EU:C:2019:374, para 31; C-273/18 Kuršu zeme [2019] ECLI:EU:C:2019:588, para 34.). Според постоянна съдебна практика, членове 2, 250, параграф 1 и 273 от Директивата за ДДС, разглеждани във връзка с член 4, параграф 3 от ДЕС налага задължение на всяка държава членка да предприеме всички законодателни и административни мерки за осигуряване събирането на целия дължим ДДС на тяхна територия и за предотвратяване на измамите с ДДС (6 C-617/10 Åkerberg Fransson [2013] ECLI:EU:C:2013:280, para 25; C-144/14 Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei [2015] ECLI:EU:C:2015:452, para 25; C-105/14 Taricco and Others [2015]).</p> <p>Предвид изложеното, въведеното задължение за регистрираните лица в справка-декларацията за ДДС да предоставят и данни за неплатените фактури е допустимо,</p>
--	--	--

		<p>тъй от тези данни може да се направят изводи за наличие на данъчни злоупотреби, свързани с данъка върху добавената стойност, както и да се вземат мерки за правилното събиране на ДДС и следователно тази мярка се явява пропорционална спрямо очаквания от нея ефект в сферата на ДДС.</p> <p>Събираната информация ще предостави възможност за извършване на анализ на риска с цел осигуряване правилното събиране на ДДС и за предотвратяване на данъчните измами, тъй като ще може да се проследява размера на неплатените суми. Увеличаването размера на неплатените суми предполага издаване на фиктивни фактури, което пък от своя страна идентифицира риск от коректното установяване на данъчните задължения на лицата. Рискът на практика представлява издаване на фактури, по които няма плащане и съответно реално извършена доставка, но по които се приспада данъчен кредит.</p> <p>Поначало правото на данъчен кредит се упражнява, когато същото възниква от действителни облагаеми доставки. Трайната практика на СЕС изисква поначало да е осъществена действителна облагаема доставка и да е издадена фактура за нея, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя.</p> <p>Следва да се има предвид, че наличие или липса на доставка, привидна или симулативна доставка е обективен факт, подлежащ на доказване. Предвид това, събираната информация ще подпомогне съществено контролната дейност на органите по приходите, тъй като за установяване на реално извършена доставка, освен изследване на начина по който е осъществен контакт с доставчика, изпълнението на превоза, предаване и приемане на предмета на</p>
--	--	---

		<p>доставката, съпроводителни документи, договори, счетоводни записвания и т. н., е необходимо да се изследва и наличие на плащане или неплащане по доставка.</p> <p>ЗДС е предвидил при пълно или частично неплащане по облагаема доставка, по която вземането е несъбираемо, доставчикът, регистрирано по закона лице да намалява данъчната основа и начисления данък по доставката. От декларираните данни ще е видно дали се предприемат действия за събиране на вземанията по доставката.</p> <p>Информацията за неплатените суми по доставки ще е основа за прогнозиране размера на несъбираемите вземания, които ще окажат влияние върху на приходите/разходите на бюджета.</p>
--	--	--

<p>poptolev-tn</p> <p>07 април 2023 г. 10:46:04 ч.</p>	<p>Коментар: С поднормативен акт не може да се променя нормативен акт</p> <p>§8. ... 2 „(18) Член 113, ал. 3, т. 1 от закона не се прилага за доставки по чл. 7, ал. 2 от закона.“</p> <p>Не може с правилника за прилагане на закона да променят и допълват самия закон!</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Доставката на ново превозно средство е регламентирана в чл. 7, ал. 2 от ЗДДС. Съгласно чл. 2, т. 3 ЗЗ всяко възмездно вътреобщностно придобиване на нови превозни средства с място на изпълнение на територията на страната се облага с ДДС. Също така чл. 114, ал. 1, т. 15 от ЗДДС предвижда фактурата задължително да съдържа „обстоятелствата, които определят стоката като ново превозно средство - при вътреобщностна доставка на нови превозни средства. Освен това с чл. 104, ал. 3 от ППЗДДС е посочено, че в случаите на извършване на вътреобщностна доставка на ново превозно средство по чл. 7, ал. 2 от закона, когато получател по доставката е лице, нерегистрирано за целите на ДДС в друга държава членка, фактурите по ал. 1 не се отразяват във VIES-декларацията. Видно от изложеното, ЗДДС съдържа задължение за издаване на фактури в тези случаи. Допълнението в ППЗДДС уточнява издаването на документа, с който се удостоверяват обстоятелствата за прилагане на нулевата ставка на данъка, в случаите когато доставчикът извършва вътреобщностна доставка по чл. 7, ал. 2 от ЗДДС на ново превозно средство.</p>
<p>s4et</p> <p>07 април 2023 г. 16:32:41 ч.</p>	<p>Коментар: § 23</p> <p>В § 23 се създава нов член 113д. В текста се твърди, че за да се установят задълженията по чл. 123, ал. 1 се изисква регистрираното лице – доставчик подава информация за неполученото, но дължимо възнаграждение от получателя във връзка с облагаема доставка.</p> <p>1- с поднормативен законов акт не могат да се разширяват задължения възникнали въз основа на закон 2 - единственото, което ще се постигне с тази наредба е увеличаване на административната тежест за бизнеса</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Законът е източник на базова правна уредба на обществени отношения. Несъмнено е, че дори един широкообхванат закон не може – и не е необходимо – да урежда абсолютно всички правни аспекти на материята, предмет на регламентацията. Някои от тях могат – и понякога е по-целесъобразно – да бъдат уреждани на подзаконово равнище. Правни актове на подзаконово равнище могат да бъдат уредени само тези аспекти на материята, които не се нуждаят непременно от законодателна уредба. Във всички случаи</p>

	<p>3 - използваната терминология е неточна, неясна и объркваща.</p>	<p>обаче конституционно необходимо е законът да зададе параметрите на обществените отношения, до които се отнася.</p> <p>Налице е законова делегация в чл. 123, ал. 1 от закона, с който регистрираните лица са задължени да водят подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите. Документална счетоводна отчетност следва да бъде в съответствие с изискванията на Закона за счетоводство.</p> <p>С ППЗДДС се въвежда изискване лицата, регистрирани за целите на ЗДДС да предоставят ежемесечно информация в справката си декларация за ДДС за неплатените суми по облагаеми доставки, която информация лицата имат задължение да водят в съответствие със Закона за счетоводство и чл. 123, ал. 1 от ЗДДС.</p> <p>Предвиденото изискване в ППЗДДС е в съответствие и с Директивата за ДДС.</p> <p>На основание чл. 250 от Директивата за ДДС със справка-декларацията за ДДС се предоставя цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем, и приспаданията, които трябва да се направят, доколкото това е необходимо за установяването на базата за изчисляване на данъка, общата стойност на сделката, свързана с такъв данък и приспадания и стойността на освободените сделки. С разпоредбата на чл. 273 от Директивата за ДДС е предоставена възможност на държавите членки да наложат на данъчно задължените лица задължения, които са необходими за осигуряване правилното събиране на данък върху добавената стойност и предотвратяване избягването на данъчно облагане.</p>
--	---	---

		<p>Видно от цитираните текстове, Директивата за ДДС определя допустимото съдържание на справка-декларацията за ДДС, както и рамката на административните/декларативните задължения на данъчно задължените лица. Съгласно чл. 250 от същата задължителното съдържание на справка-декларацията обхваща единствено информация, която е необходима за изчисляването на дължимия за данъчния период от данъчно задължено лице данък върху добавената стойност.</p> <p>Данните за неплатените фактури не са такъв вид информация. Независимо от това чл. 273 от Директивата за ДДС предвижда възможност за въвеждане на допълнителни задължения за данъчно задължените лица при определени условия. Предвид че декларирането на неплатените суми по облагаеми доставки цели - да се осигури правилното налагане и събиране на ДДС и предотвратяването на измами, е допустимо справка-декларацията за ДДС да съдържа такава информация.</p> <p>При преценката за въвеждане на такива допълнителни задължения е съобразен и принципа на пропорционалност - основен принцип в правото на ЕС, въведената мярка да не е прекомерна спрямо преследваната с нея цел. Принципът на пропорционалността би бил спазен, ако по отношение на значителен процент от данъчно задължените по ЗДДС лица, за които се въвежда това деклариране, се очаква ефект от анализа на тези данни, и дали същите са достатъчно ясен индикатор за посочените цели в чл. 273 от Директивата за ДДС.</p> <p>Предвид изложеното, въведеното задължение за регистрираните лица в справка-декларацията за ДДС да предоставят и данни за неплатените фактури е допустимо,</p>
--	--	--

		<p>тъй от тези данни може да се направят изводи за наличие на данъчни злоупотреби, свързани с данъка върху добавената стойност, както и да се вземат мерки за правилното събиране на ДДС и следователно тази мярка се явява пропорционална спрямо очаквания от нея ефект в сферата на ДДС.</p> <p>Събираната информация ще предостави възможност за извършване на анализ на риска с цел осигуряване правилното събиране на ДДС и за предотвратяване на данъчните измами, тъй като ще може да се проследява размера на неплатените суми. Увеличаването размера на неплатените суми предполага издаване на фиктивни фактури, което пък от своя страна идентифицира риск от коректното установяване на данъчните задължения на лицата. Рискът на практика представлява издаване на фактури, по които няма плащане и съответно реално извършена доставка, но по които се приспада данъчен кредит.</p> <p>Поначало правото на данъчен кредит се упражнява, когато същото възниква от действителни облагаеми доставки. Трайната практика на СЕС изисква поначало да е осъществена действителна облагаема доставка и да е издадена фактура за нея, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя.</p> <p>Следва да се има предвид, че наличие или липса на доставка, привидна или симулативна доставка е обективен факт, подлежащ на доказване. Предвид това събираната информация ще подпомогне съществено контролната дейност на органите по приходите, тъй като за установяване на реално извършена доставка, освен изследване на начина по който е осъществен контакт с доставчика, изпълнението на превоза, предаване и приемане на предмета на</p>
--	--	--

			<p>доставката, съпроводителни документи, договори, счетоводни записвания и т. н., е необходимо да се изследва и наличие на плащане или неплащане по доставка.</p> <p>ЗДДС е предвидил при пълно или частично неплащане по облагаема доставка, по която вземането е несъбираемо, доставчикът, регистрирано по закона лице да намалява данъчната основа и начисления данък по доставката. От декларирания данни ще е видно дали се предприемат действия за събиране на вземанията по доставката.</p> <p>Информацията за неплатените суми по доставки ще е основа за прогнозиране размера на несъбираемите вземания, които ще окажат влияние върху на приходите/разходите на бюджета.</p>
<p>Dimitrinagenova</p> <p>07 април 2023 г. 16:34:38 ч.</p>	<p><i>Коментар: Предложените промени в проекта ще оказат ОГРОМНО увеличение на и административната тежест</i></p> <p>Не само се увеличава административната тежест за бизнеса, но и предложените промени водят до значителни финансови разходи свързани с наемането на допълнителна работна сила, преработка на работещи програмните продукти на ВСИЧКИ бизнеси.</p> <p>В § 23 се създава нов член 113д, който не само не кореспондира със ЗДДС, но и създава предпоставки за непълно, невярно и неточно деклариране на данни поради спецификите на всеки отделен бизнес. Както е известно фирмите не работят на касов принцип, както бюджетните предприятия.</p> <p>Съгласна съм и с мнението на Т. Поптолев, че НЕ може с правилника за прилагане на закона да променят и допълват самия закон!</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Законът е източник на базова правна уредба на обществени отношения. Несъмнено е, че дори един широкообхватен закон не може – и не е необходимо – да урежда абсолютно всички правни аспекти на материята, предмет на регламентация. Някои от тях могат – и понякога е по-целесъобразно – да бъдат уреждани на подзаконово равнище. Правни актове на подзаконово равнище могат да бъдат уредени само тези аспекти на материята, които не се нуждаят непременно от законодателна уредба. Във всички случаи обаче конституционно необходимо е законът да зададе параметрите на обществените отношения, до които се отнася.</p> <p>Налице е законова делегация в чл. 123, ал. 1 от закона, с който регистрираните лица са задължени да водят подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите. Документална счетоводна отчетност следва да бъде в съответствие с изискванията на Закона за счетоводство.</p>

		<p>С ППЗДДС се въвежда изискване лицата, регистрирани за целите на ЗДДС да предоставят ежемесечно информация в справката си декларация за ДДС за неплатените суми по облагаеми доставки, която информация лицата имат задължение да водят в съответствие със Закона за счетоводство и чл. 123, ал. 1 от ЗДДС.</p> <p>Предвиденото изискване в ППЗДДС е в съответствие и с Директивата за ДДС.</p> <p>На основание чл. 250 от Директивата за ДДС със справка-декларацията за ДДС се предоставя цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем, и приспаданията, които трябва да се направят, доколкото това е необходимо за установяването на базата за изчисляване на данъка, общата стойност на сделката, свързана с такъв данък и приспадания и стойността на освободените сделки. С разпоредбата на чл. 273 от Директивата за ДДС е предоставена възможност на държавите членки да наложат на данъчно задължените лица задължения, които са необходими за осигуряване правилното събиране на данък върху добавената стойност и предотвратяване избягването на данъчно облагане.</p> <p>Видно от цитираните текстове, Директивата за ДДС определя допустимото съдържание на справка-декларацията за ДДС, както и рамката на административните/декларативните задължения на данъчно задължените лица. Съгласно чл. 250 от същата задължителното съдържание на справка-декларацията обхваща единствено информация, която е необходима за изчисляването на дължимия за данъчния период от данъчно задълженото лице данък върху добавената стойност.</p>
--	--	---

		<p>Данните за неплатените фактури не са такъв вид информация. Независимо от това чл. 273 от Директивата за ДДС предвижда възможност за въвеждане на допълнителни задължения за данъчно задължените лица при определени условия. Предвид че декларирането на неплатените суми по облагаеми доставки цели - да се осигури правилното налагане и събиране на ДДС и предотвратяването на измами, е допустимо справка-декларацията за ДДС да съдържа такава информация.</p> <p>При преценката за въвеждане на такива допълнителни задължения е съобразен и принципа на пропорционалност - основен принцип в правото на ЕС, въведената мярка да не е прекомерна спрямо преследваната с нея цел. Принципът на пропорционалността би бил спазен, ако по отношение на значителен процент от данъчно задължените по ЗДДС лица, за които се въвежда това деклариране, се очаква ефект от анализа на тези данни, и дали същите са достатъчно ясен индикатор за посочените цели в чл. 273 от Директивата за ДДС.</p> <p>Предвид изложеното, въведеното задължение за регистрираните лица в справка-декларацията за ДДС да предоставят и данни за неплатените фактури е допустимо, тъй от тези данни може да се направят изводи за наличие на данъчни злоупотреби, свързани с данъка върху добавената стойност, както и да се вземат мерки за правилното събиране на ДДС и следователно тази мярка се явява пропорционална спрямо очаквания от нея ефект в сферата на ДДС.</p> <p>Събираната информация ще предостави възможност за извършване на анализ на риска с цел осигуряване правилното събиране на ДДС и за предотвратяване на данъчните измами, тъй като ще може да се</p>
--	--	---

		<p>проследява размера на неплатените суми. Увеличаването размера на неплатените суми предполага издаване на фиктивни фактури, което пък от своя страна идентифицира риск от коректното установяване на данъчните задължения на лицата. Рискът на практика представлява издаване на фактури, по които няма плащане и съответно реално извършена доставка, но по които се приспада данъчен кредит.</p> <p>Поначало правото на данъчен кредит се упражнява, когато същото възниква от действителни облагаеми доставки. Трайната практика на СЕС изисква поначало да е осъществена действителна облагаема доставка и да е издадена фактура за нея, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя.</p> <p>Следва да се има предвид, че наличие или липса на доставка, привидна или симулативна доставка е обективен факт, подлежащ на доказване. Предвид това събираната информация ще подпомогне съществено контролната дейност на органите по приходите, тъй като за установяване на реално извършена доставка, освен изследване на начина по който е осъществен контакт с доставчика, изпълнението на превоза, предаване и приемане на предмета на доставката, съпроводителни документи, договори, счетоводни записвания и т. н., е необходимо да се изследва и наличие на плащане или неплащане по доставка.</p> <p>ЗДС е предвидил при пълно или частично неплащане по облагаема доставка, по която вземането е несъбираемо, доставчикът, регистрирано по закона лице да намалява данъчната основа и начисления данък по доставката. От декларираните данни ще е видно дали се предприемат действия за събиране на вземанията по доставката.</p>
--	--	---

			Информацията за неплатените суми по доставки ще е основа за прогнозиране размера на несъбираемите вземания, които ще окажат влияние върху на приходите/разходите на бюджета.
<p>Росица Маринова</p> <p>Е-мейл: roskus@yahoo.com</p> <p>07.04.2023 11:16:22</p>	<p>Коментар: <i>Който е дал предложението за чл.113д някога работил ли е като счетоводител ? какво място имат платени и неплатени фактури в ДДС дневниците ? Има отложено плащане, има забавени плащания, има плащане на части ? Моля този(тези) които ги "мислят " тези идиотизми " да стажуват поне 1 месец в счетоводна кантора или счетоводен отдел на предприятие и да им станат нещата ясни!</i></p>	Не се приема	Становището няма характер на предложение.
<p>Илка Гачева</p> <p>10 април 2023 г. 10:41:32 ч</p>	<p>Коментар: В мотивите към предложението за промяна не виждам да е аргументирана промяната, въведена с параграф 23. Подобна информация не носи никакви ползи, а създава допълнителна административна тежест и разходи за софтуерна актуализация за бизнеса. Подобна информация, за да бъде достоверна, е редно да се даде след инвентаризация на вземанията, а тя съгласно чл. 28 от ЗС се прави най-малко веднъж годишно с цел достоверно представяне във финансовите отчети. Почестата инвентаризация е ненужно ангажиране на допълнителни ресурси, които държавата няма да заплати.</p>	Не се приема	<p>Законът е източник на базова правна уредба на обществени отношения. Несъмнено е, че дори един широкообхватен закон не може – и не е необходимо – да урежда абсолютно всички правни аспекти на материята, предмет на регламентация. Някои от тях могат – и понякога е по-целесъобразно – да бъдат уредени на подзаконово равнище. Правни актове на подзаконово равнище могат да бъдат уредени само тези аспекти на материята, които не се нуждаят непременно от законодателна уредба. Във всички случаи обаче конституционно необходимо е законът да зададе параметрите на обществените отношения, до които се отнася.</p> <p>Налице е законова делегация в чл. 123, ал. 1 от закона, с който регистрираните лица са задължени да водят подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите. Документална счетоводна отчетност следва да бъде в съответствие с изискванията на Закона за счетоводство.</p> <p>С ППЗДДС се въвежда изискване лицата, регистрирани за целите на ЗДДС да предоставят ежемесечно информация в справката си декларация за ДДС за</p>

		<p>неплатените суми по облагаеми доставки, която информация лицата имат задължение да водят в съответствие със Закона за счетоводство и чл. 123, ал. 1 от ЗДДС.</p> <p>Предвиденото изискване в ППЗДДС е в съответствие и с Директивата за ДДС.</p> <p>На основание чл. 250 от Директивата за ДДС със справка-декларацията за ДДС се предоставя цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем, и приспаданията, които трябва да се направят, доколкото това е необходимо за установяването на базата за изчисляване на данъка, общата стойност на сделката, свързана с такъв данък и приспадания и стойността на освободените сделки. С разпоредбата на чл. 273 от Директивата за ДДС е предоставена възможност на държавите членки да наложат на данъчно задължените лица задължения, които са необходими за осигуряване правилното събиране на данък върху добавената стойност и предотвратяване избягването на данъчно облагане.</p> <p>Видно от цитираните текстове, Директивата за ДДС определя допустимото съдържание на справка-декларацията за ДДС, както и рамката на административните/декларативните задължения на данъчно задължените лица. Съгласно чл. 250 от същата задължителното съдържание на справка-декларацията обхваща единствено информация, която е необходима за изчисляването на дължимия за данъчния период от данъчно задължено лице данък върху добавената стойност.</p> <p>Данните за неплатените фактури не са такъв вид информация. Независимо от това чл. 273 от Директивата за ДДС предвижда възможност за въвеждане на допълнителни задължения за данъчно задължените лица при</p>
--	--	---

		<p>определени условия. Предвид че декларирането на неплатените суми по облагаеми доставки цели - да се осигури правилното налагане и събиране на ДДС и предотвратяването на измами, е допустимо справка-декларацията за ДДС да съдържа такава информация.</p> <p>При преценката за въвеждане на такива допълнителни задължения е съобразен и принципа на пропорционалност - основен принцип в правото на ЕС, въведената мярка да не е прекомерна спрямо преследваната с нея цел. Принципът на пропорционалността би бил спазен, ако по отношение на значителен процент от данъчно задължените по ЗДДС лица, за които се въвежда това деклариране, се очаква ефект от анализа на тези данни, и дали същите са достатъчно ясен индикатор за посочените цели в чл. 273 от Директивата за ДДС.</p> <p>Предвид изложеното, въведеното задължение за регистрираните лица в справка-декларацията за ДДС да предоставят и данни за неплатените фактури е допустимо, тъй от тези данни може да се направят изводи за наличие на данъчни злоупотреби, свързани с данъка върху добавената стойност, както и да се вземат мерки за правилното събиране на ДДС и следователно тази мярка се явява пропорционална спрямо очаквания от нея ефект в сферата на ДДС.</p> <p>Събираната информация ще предостави възможност за извършване на анализ на риска с цел осигуряване правилното събиране на ДДС и за предотвратяване на данъчните измами, тъй като ще може да се проследява размера на неплатените суми. Увеличаването размера на неплатените суми предполага издаване на фиктивни фактури, което пък от своя страна идентифицира риск от коректното установяване на данъчните</p>
--	--	--

		<p>задължения на лицата. Рискът на практика представлява издаване на фактури, по които няма плащане и съответно реално извършена доставка, но по които се приспада данъчен кредит.</p> <p>Поначало правото на данъчен кредит се упражнява, когато същото възниква от действителни облагаеми доставки. Трайната практика на СЕС изисква поначало да е осъществена действителна облагаема доставка и да е издадена фактура за нея, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя.</p> <p>Следва да се има предвид, че наличие или липса на доставка, привидна или симулативна доставка е обективен факт, подлежащ на доказване. Предвид това събираната информация ще подпомогне съществено контролната дейност на органите по приходите, тъй като за установяване на реално извършена доставка, освен изследване на начина по който е осъществен контакт с доставчика, изпълнението на превоза, предаване и приемане на предмета на доставката, съпроводителни документи, договори, счетоводни записвания и т. н., е необходимо да се изследва и наличие на плащане или неплащане по доставка.</p> <p>ЗДС е предвидил при пълно или частично неплащане по облагаема доставка, по която вземането е несъбираемо, доставчикът, регистрирано по закона лице да намалява данъчната основа и начисления данък по доставката. От декларирания данни ще е видно дали се предприемат действия за събиране на вземанията по доставката.</p> <p>Информацията за неплатените суми по доставки ще е основа за прогнозиране размера на несъбираемите вземания, които ще оказват влияние върху на приходите/разходите на бюджета.</p>
--	--	---

<p>Илка Гачева</p> <p>10 април 2023 г. 10:56:14 ч.</p>	<p>Коментар: Съгласно Чл. 7. ал. 1 от Закона за нормативните актове правилникът е нормативен акт, който се издава за прилагане на закон в неговата цялост, за организацията на държавни и местни органи или за вътрешния ред на тяхната дейност. Чл. 123 от ЗДДС изисква регистрираното лице да води подробна отчетност, която да е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон. Правилата за водене на отчетност са установени със Закона за счетоводството. В ЗС няма изискване за съставяне на протоколи за несъбрани вземания. Такова изискване не се съдържа и в ЗДДС. В ЗДДС няма разпоредба и за ежемесечно установяване на такива несъбрани вземания. Съответно няма никаква причина в ППЗДДС да се изисква съставяне на протоколи за тези вземания, което не носи никаква допълнителна стойност, а е само административно затруднение за предприятията.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Законът е източник на базова правна уредба на обществени отношения. Несъмнено е, че дори един широкообхватен закон не може – и не е необходимо – да урежда абсолютно всички правни аспекти на материята, предмет на регламентация. Някои от тях могат – и понякога е по-целесъобразно – да бъдат уреждани на подзаконово равнище. Правни актове на подзаконово равнище могат да бъдат уредени само тези аспекти на материята, които не се нуждаят непременно от законодателна уредба. Във всички случаи обаче конституционно необходимо е законът да зададе параметрите на обществените отношения, до които се отнася.</p> <p>Налице е законова делегация в чл. 123, ал. 1 от закона, с който регистрираните лица са задължени да водят подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите. Документална счетоводна отчетност следва да бъде в съответствие с изискванията на Закона за счетоводство.</p> <p>С ППЗДДС се въвежда изискване лицата, регистрирани за целите на ЗДДС да предоставят ежемесечно информация в справка си декларация за ДДС за неплатените суми по облагаеми доставки, която информация лицата имат задължение да водят в съответствие със Закона за счетоводство и чл. 123, ал. 1 от ЗДДС.</p> <p>Предвиденото изискване в ППЗДДС е в съответствие и с Директивата за ДДС.</p> <p>На основание чл. 250 от Директивата за ДДС със справка-декларацията за ДДС се предоставя цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем, и приспаданията, които трябва да се направят, доколкото това е необходимо за установяването на базата за изчисляване на</p>
--	---	---------------------	--

		<p>данъка, общата стойност на сделката, свързана с такъв данък и приспадания и стойността на освободените сделки. С разпоредбата на чл. 273 от Директивата за ДДС е предоставена възможност на държавите членки да наложат на данъчно задължените лица задължения, които са необходими за осигуряване правилното събиране на данък върху добавената стойност и предотвратяване избягването на данъчно облагане.</p> <p>Видно от цитираните текстове, Директивата за ДДС определя допустимото съдържание на справка-декларацията за ДДС, както и рамката на административните/декларативните задължения на данъчно задължените лица. Съгласно чл. 250 от същата задължителното съдържание на справка-декларацията обхваща единствено информация, която е необходима за изчисляването на дължимия за данъчния период от данъчно задължено лице данък върху добавената стойност.</p> <p>Данните за неплатените фактури не са такъв вид информация. Независимо от това чл. 273 от Директивата за ДДС предвижда възможност за въвеждане на допълнителни задължения за данъчно задължените лица при определени условия. Предвид че декларирането на неплатените суми по облагаеми доставки цели - да се осигури правилното налагане и събиране на ДДС и предотвратяването на измами, е допустимо справка-декларацията за ДДС да съдържа такава информация.</p> <p>При преценката за въвеждане на такива допълнителни задължения е съобразен и принципа на пропорционалност - основен принцип в правото на ЕС, въведената мярка да не е прекомерна спрямо преследваната с нея цел. Принципът на пропорционалността би</p>
--	--	--

		<p>бил спазен, ако по отношение на значителен процент от данъчно задължените по ЗДДС лица, за които се въвежда това деклариране, се очаква ефект от анализа на тези данни, и дали същите са достатъчно ясен индикатор за посочените цели в чл. 273 от Директивата за ДДС.</p> <p>Предвид изложеното, въведеното задължение за регистрираните лица в справка-декларацията за ДДС да предоставят и данни за неплатените фактури е допустимо, тъй от тези данни може да се направят изводи за наличие на данъчни злоупотреби, свързани с данъка върху добавената стойност, както и да се вземат мерки за правилното събиране на ДДС и следователно тази мярка се явява пропорционална спрямо очаквания от нея ефект в сферата на ДДС.</p> <p>Събираната информация ще предостави възможност за извършване на анализ на риска с цел осигуряване правилното събиране на ДДС и за предотвратяване на данъчните измами, тъй като ще може да се проследява размера на неплатените суми. Увеличаването размера на неплатените суми предполага издаване на фиктивни фактури, което пък от своя страна идентифицира риск от коректното установяване на данъчните задължения на лицата. Рискът на практика представлява издаване на фактури, по които няма плащане и съответно реално извършена доставка, но по които се приспада данъчен кредит.</p> <p>Поначало правото на данъчен кредит се упражнява, когато същото възниква от действителни облагаеми доставки. Трайната практика на СЕС изисква поначало да е осъществена действителна облагаема доставка и да е издадена фактура за нея, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя.</p>
--	--	---

			<p>Следва да се има предвид, че наличие или липса на доставка, привидна или симулативна доставка е обективен факт, подлежащ на доказване. Предвид това събираната информация ще подпомогне съществено контролната дейност на органите по приходите, тъй като за установяване на реално извършена доставка, освен изследване на начина по който е осъществен контакт с доставчика, изпълнението на преvoза, предаване и приемане на предмета на доставката, съпроводителни документи, договори, счетоводни записвания и т. н., е необходимо да се изследва и наличие на плащане или неплащане по доставка.</p> <p>ЗДДС е предвидил при пълно или частично неплащане по облагаема доставка, по която вземането е несъбираемо, доставчикът, регистрирано по закона лице да намалява данъчната основа и начисления данък по доставката. От декларирания данни ще е видно дали се предприемат действия за събиране на вземанията по доставката.</p> <p>Информацията за неплатените суми по доставки ще е основа за прогнозиране размера на несъбираемите вземания, които ще окажат влияние върху на приходите/разходите на бюджета.</p>
<p>PETER13</p> <p>10 април 2023 г. 16:59:33 ч.</p>	<p>Коментар: Незаконосъобразен чл. 113д от ППЗДДС</p> <p>В предложението § 23 се създава нов член в ППЗДДС, в който се вменяват нови, допълнителни задължения за регистрираните лица, без същите тези задължения да са разписани в ЗДДС. Никъде в закона няма разписана норма за създаване и включване в отчетните регистри на такъв "протокол". Чрез създаването на чл.113д от ППЗДДС се променя и дописва ЗДДС, което автоматично го превръща в незаконосъобразна норма. Отделно от това, предмет на облагане с ДДС са самите сделки, а не разплащанията по тях. Така, както са формулирани алинеите към чл.113Д става ясно, че целта на въвеждане на тези норми е улесняване на</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Законът е източник на базова правна уредба на обществени отношения. Несъмнено е, че дори един широкообхватен закон не може – и не е необходимо – да урежда абсолютно всички правни аспекти на материята, предмет на регламентация. Някои от тях могат – и понякога е по-целесъобразно – да бъдат уреждани на подзаконово равнище. Правни актове на подзаконово равнище могат да бъдат уредени само тези аспекти на материята, които не се нуждаят непременно от законодателна уредба. Във всички случаи обаче конституционно необходимо е законът</p>

	<p>последващия контрол от НАП, а не въвеждане за изясняване на правила по прилагане на ЗДДС.</p> <p>На второ място липсват мотиви, които да аргументират така организираното дописване на ЗДДС.</p> <p>На трето място се създава допълнителна административна тежест за бизнеса и счетоводителите, които следва в рамките на максимум тринадесет календарни дни следва да са извършили междинно счетоводно приключване, за да предоставят коректна информация, което е меко казано невъзможно.</p> <p>На следващо място, при извършване както на облагаеми, така и на освободени доставки или доставки с място на изпълнение извън ЕС регистрираното лице следва да води допълнителна аналитичност на разчетните сметки за клиентите с цел изпълнение на така предвидените задължения, което е абсурдно и надхвърля изискванията на Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти.</p>	<p>да зададе параметрите на обществените отношения, до които се отнася.</p> <p>Налице е законова делегация в чл. 123, ал. 1 от закона, с който регистрираните лица са задължени да водят подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите. Документална счетоводна отчетност следва да бъде в съответствие с изискванията на Закона за счетоводство.</p> <p>С ППЗДДС се въвежда изискване лицата, регистрирани за целите на ЗДДС да предоставят ежемесечно информация в справка си декларация за ДДС за неплатените суми по облагаеми доставки, която информация лицата имат задължение да водят в съответствие със Закона за счетоводство и чл. 123, ал. 1 от ЗДДС.</p> <p>Предвиденото изискване в ППЗДДС е в съответствие и с Директивата за ДДС.</p> <p>На основание чл. 250 от Директивата за ДДС със справка-декларацията за ДДС се предоставя цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем, и приспаданията, които трябва да се направят, доколкото това е необходимо за установяването на базата за изчисляване на данъка, общата стойност на сделката, свързана с такъв данък и приспадания и стойността на освободените сделки. С разпоредбата на чл. 273 от Директивата за ДДС е предоставена възможност на държавите членки да наложат на данъчно задължените лица задължения, които са необходими за осигуряване правилното събиране на данък върху добавената стойност и предотвратяване избягването на данъчно облагане.</p> <p>Видно от цитираните текстове, Директивата за ДДС определя допустимото</p>
--	--	--

		<p>съдържание на справка-декларацията за ДДС, както и рамката на административните/декларативните задължения на данъчно задължените лица. Съгласно чл. 250 от същата задължителното съдържание на справка-декларацията обхваща единствено информация, която е необходима за изчисляването на дължимия за данъчния период от данъчно задълженото лице данък върху добавената стойност.</p> <p>Данните за неплатените фактури не са такъв вид информация. Независимо от това чл. 273 от Директивата за ДДС предвижда възможност за въвеждане на допълнителни задължения за данъчно задължените лица при определени условия. Предвид че декларирането на неплатените суми по облагаеми доставки цели - да се осигури правилното налагане и събиране на ДДС и предотвратяването на измами, е допустимо справка-декларацията за ДДС да съдържа такава информация.</p> <p>При преценката за въвеждане на такива допълнителни задължения е съобразен и принципа на пропорционалност - основен принцип в правото на ЕС, въведената мярка да не е прекомерна спрямо преследваната с нея цел. Принципът на пропорционалността би бил спазен, ако по отношение на значителен процент от данъчно задължените по ЗДДС лица, за които се въвежда това деклариране, се очаква ефект от анализа на тези данни, и дали същите са достатъчно ясен индикатор за посочените цели в чл. 273 от Директивата за ДДС.</p> <p>Предвид изложеното, въведеното задължение за регистрираните лица в справка-декларацията за ДДС да предоставят и данни за неплатените фактури е допустимо, тъй от тези данни може да се направят изводи за наличие на данъчни злоупотреби, свързани</p>
--	--	---

		<p>с данъка върху добавената стойност, както и да се вземат мерки за правилното събиране на ДДС и следователно тази мярка се явява пропорционална спрямо очаквания от нея ефект в сферата на ДДС.</p> <p>Събираната информация ще предостави възможност за извършване на анализ на риска с цел осигуряване правилното събиране на ДДС и за предотвратяване на данъчните измами, тъй като ще може да се проследява размера на неплатените суми. Увеличаването размера на неплатените суми предполага издаване на фиктивни фактури, което пък от своя страна идентифицира риск от коректното установяване на данъчните задължения на лицата. Рискът на практика представлява издаване на фактури, по които няма плащане и съответно реално извършена доставка, но по които се приспада данъчен кредит.</p> <p>Поначало правото на данъчен кредит се упражнява, когато същото възниква от действителни облагаеми доставки. Трайната практика на СЕС изисква поначало да е осъществена действителна облагаема доставка и да е издадена фактура за нея, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя.</p> <p>Следва да се има предвид, че наличие или липса на доставка, привидна или симулативна доставка е обективен факт, подлежащ на доказване. Предвид това събираната информация ще подпомогне съществено контролната дейност на органите по приходите, тъй като за установяване на реално извършена доставка, освен изследване на начина по който е осъществен контакт с доставчика, изпълнението на превоза, предаване и приемане на предмета на доставката, съпроводителни документи, договори, счетоводни записвания и т. н., е</p>
--	--	--

			<p>необходимо да се изследва и наличие на плащане или неплащане по доставка.</p> <p>ЗДДС е предвидил при пълно или частично неплащане по облагаема доставка, по която вземането е несъбираемо, доставчикът, регистрирано по закона лице да намалява данъчната основа и начисления данък по доставката. От декларирания данни ще е видно дали се предприемат действия за събиране на вземанията по доставката.</p> <p>Информацията за неплатените суми по доставки ще е основа за прогнозиране размера на несъбираемите вземания, които ще окажат влияние върху на приходите/разходите на бюджета.</p>
<p>pencheva_i</p> <p>11 април 2023 г. 17:58:31 ч.</p>	<p>Коментар: Поредната промяна, която не води до нищо продуктивно и ще доведе до огромно объркване и усложнения</p> <p>Предложените промени ще доведат до ненужно и абсолютно непосилно бреме от финансова гледна точка за микро, малкия и дори среден бизнес. Справки в такъв вид биха могли да се изготвят само от специализирани софтуери, които са изключително скъпи и внедряването им в една малка или микро счетоводна къща/семеен бизнес и пр./е невъзможно. При така поставените изисквания се създават предпоставки за допускането огромни грешки със сериозно финансово изражение при последващ контрол от органа по приходите. Изложените мотиви изобщо не кореспондират с реалните процеси в бизнес-средата-неясни, объркващи и очевидно взаимствани, но без реална приложимост. Няма никаква икономическа обосноваване ежемесечно да се прави инвентаризация на вземанията, още повече при дълги договори с отложени падежи за плащане или с междинни, частични плащания. В заключение, приемането на тези промени ще доведе до хаос и тотално объркване сред всички задължени лица, ще създаде допълнителна непосилна финансова тежест за бизнеса и в същото време няма да доведе до никакъв ефект.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Законът е източник на базова правна уредба на обществени отношения. Несъмнено е, че дори един широкообхватен закон не може – и не е необходимо – да урежда абсолютно всички правни аспекти на материята, предмет на регламентация. Някои от тях могат – и понякога е по-целесъобразно – да бъдат уредени на подзаконово равнище. Правни актове на подзаконово равнище могат да бъдат уредени само тези аспекти на материята, които не се нуждаят непременно от законодателна уредба. Във всички случаи обаче конституционно необходимо е законът да зададе параметрите на обществените отношения, до които се отнася.</p> <p>Налице е законова делегация в чл. 123, ал. 1 от закона, с който регистрираните лица са задължени да водят подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите. Документална счетоводна отчетност следва да бъде в съответствие с изискванията на Закона за счетоводство.</p> <p>С ППЗДДС се въвежда изискване лицата, регистрирани за целите на ЗДДС да</p>

		<p>предоставят ежемесечно информация в справка си декларация за ДДС за неплатените суми по облагаеми доставки, която информация лицата имат задължение да водят в съответствие със Закона за счетоводство и чл. 123, ал. 1 от ЗДДС.</p> <p>Предвиденото изискване в ППЗДДС е в съответствие и с Директивата за ДДС.</p> <p>На основание чл. 250 от Директивата за ДДС със справка-декларацията за ДДС се предоставя цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем, и приспаданията, които трябва да се направят, доколкото това е необходимо за установяването на базата за изчисляване на данъка, общата стойност на сделката, свързана с такъв данък и приспадания и стойността на освободените сделки. С разпоредбата на чл. 273 от Директивата за ДДС е предоставена възможност на държавите членки да наложат на данъчно задължените лица задължения, които са необходими за осигуряване правилното събиране на данък върху добавената стойност и предотвратяване избягването на данъчно облагане.</p> <p>Видно от цитираните текстове, Директивата за ДДС определя допустимото съдържание на справка-декларацията за ДДС, както и рамката на административните/декларативните задължения на данъчно задължените лица. Съгласно чл. 250 от същата задължителното съдържание на справка-декларацията обхваща единствено информация, която е необходима за изчисляването на дължимия за данъчния период от данъчно задълженото лице данък върху добавената стойност.</p> <p>Данните за неплатените фактури не са такъв вид информация. Независимо от това чл. 273 от Директивата за ДДС предвижда</p>
--	--	--

		<p>възможност за въвеждане на допълнителни задължения за данъчно задължените лица при определени условия. Предвид че декларирането на неплатените суми по облагаеми доставки цели - да се осигури правилното налагане и събиране на ДДС и предотвратяването на измами, е допустимо справка-декларацията за ДДС да съдържа такава информация.</p> <p>При преценката за въвеждане на такива допълнителни задължения е съобразен и принципа на пропорционалност - основен принцип в правото на ЕС, въведената мярка да не е прекомерна спрямо преследваната с нея цел. Принципът на пропорционалността би бил спазен, ако по отношение на значителен процент от данъчно задължените по ЗДДС лица, за които се въвежда това деклариране, се очаква ефект от анализа на тези данни, и дали същите са достатъчно ясен индикатор за посочените цели в чл. 273 от Директивата за ДДС.</p> <p>Предвид изложеното, въведеното задължение за регистрираните лица в справка-декларацията за ДДС да предоставят и данни за неплатените фактури е допустимо, тъй от тези данни може да се направят изводи за наличие на данъчни злоупотреби, свързани с данъка върху добавената стойност, както и да се вземат мерки за правилното събиране на ДДС и следователно тази мярка се явява пропорционална спрямо очаквания от нея ефект в сферата на ДДС.</p> <p>Събираната информация ще предостави възможност за извършване на анализ на риска с цел осигуряване правилното събиране на ДДС и за предотвратяване на данъчните измами, тъй като ще може да се проследява размера на неплатените суми. Увеличаването размера на неплатените суми предполага издаване на фиктивни фактури,</p>
--	--	--

		<p>което пък от своя страна идентифицира риск от коректното установяване на данъчните задължения на лицата. Рискът на практика представлява издаване на фактури, по които няма плащане и съответно реално извършена доставка, но по които се приспада данъчен кредит.</p> <p>Поначало правото на данъчен кредит се упражнява, когато същото възниква от действителни облагаеми доставки. Трайната практика на СЕС изисква поначало да е осъществена действителна облагаема доставка и да е издадена фактура за нея, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя.</p> <p>Следва да се има предвид, че наличие или липса на доставка, привидна или симулативна доставка е обективен факт, подлежащ на доказване. Предвид това събираната информация ще подпомогне съществено контролната дейност на органите по приходите, тъй като за установяване на реално извършена доставка, освен изследване на начина по който е осъществен контакт с доставчика, изпълнението на превода, предаване и приемане на предмета на доставката, съпроводителни документи, договори, счетоводни записвания и т. н., е необходимо да се изследва и наличие на плащане или неплащане по доставка.</p> <p>ЗДС е предвидил при пълно или частично неплащане по облагаема доставка, по която вземането е несъбираемо, доставчикът, регистрирано по закона лице да намалява данъчната основа и начисления данък по доставката. От декларирания данни ще е видно дали се предприемат действия за събиране на вземанията по доставката.</p> <p>Информацията за неплатените суми по доставки ще е основа за прогнозиране размера на несъбираемите вземания, които ще</p>
--	--	---

			окажат влияние върху на приходите/разходите на бюджета.
<p>Евгени Руйков</p> <p>13 април 2023 г. 19:12:37 ч.</p> <p>Становище на ИПСБ</p>	<p>Коментар: Позиция на ИПСБ относно промените в ППЗДДС от Албена Василева апр. 13, 2023 Важно, Новини от ИПСБ, Счетоводство 0 коментари</p> <p>От името на ИНСТИТУТА НА ПРОФЕСИОНАЛНИТЕ СЧЕТОВОДИТЕЛИ В БЪЛГАРИЯ (ИПСБ) и цялата счетоводна общност в България искаме да изразим огромните си притеснения от подготвените промени в ППЗДДС и най-вече от §23 относно създаване на нов чл. 113д.</p> <p>В предложения чл. 113д се казва, че за установяване на задълженията по чл. 123, ал. 1 от Закона регистрираното лице – доставчик, подава информация за неполученото, но дължимо възнаграждение от получателя във връзка с облагаема доставка. Абсолютно неясно е и буди недоумение причината да се споменават тези вземания във връзка с чл. 123 от ЗДДС, който изисква регистрираното лице да води подробна отчетност, която да е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон, но не изисква предоставяне на информация за неполучените, но дължими възнаграждения. Подобно изискване допълва Закона, а не го пояснява. Правилата за водене на отчетност са установени със Закона за счетоводството. Специалните правила за отчитане са регламентирани в ЗДДС, където задълженията и правата на субектите, с изключение на случаите по глава тринадесет А и глава седемнадесет А, не са обвързани с наличието на плащане по доставките, така че позоваването на предложени чл. 113д на чл. 123, ал. 1 от ЗДДС според нас е неправомерно.</p> <p>Освен всичко друго подобна информация не носи никакви ползи, а създава допълнителна административна тежест и разходи за софтуерна актуализация за бизнеса. За да бъде тази информация достоверна, е редно да се подаде след инвентаризация на вземанията, а това е процедура, която обикновено се прави веднъж годишно с цел достоверното им представяне във финансовите отчети. По-честата</p>	Не се приема	<p>Законът е източник на базова правна уредба на обществени отношения. Несъмнено е, че дори един широкообхватен закон не може – и не е необходимо – да урежда абсолютно всички правни аспекти на материята, предмет на регламентация. Някои от тях могат – и понякога е по-целесъобразно – да бъдат уреждани на подзаконово равнище. Правни актове на подзаконово равнище могат да бъдат уредени само тези аспекти на материята, които не се нуждаят непременно от законодателна уредба. Във всички случаи обаче конституционно необходимо е законът да зададе параметрите на обществените отношения, до които се отнася.</p> <p>Налице е законова делегация в чл. 123, ал. 1 от закона, с който регистрираните лица са задължени да водят подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите. Документална счетоводна отчетност следва да бъде в съответствие с изискванията на Закона за счетоводство.</p> <p>С ППЗДДС се въвежда изискване лицата, регистрирани за целите на ЗДДС да предоставят ежемесечно информация в справка-декларация за ДДС за неплатените суми по облагаеми доставки, която информация лицата имат задължение да водят в съответствие със Закона за счетоводство и чл. 123, ал. 1 от ЗДДС.</p> <p>Предвиденото изискване в ППЗДДС е в съответствие и с Директивата за ДДС.</p> <p>На основание чл. 250 от Директивата за ДДС със справка-декларацията за ДДС се предоставя цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем, и приспаданията, които трябва да се</p>

	<p>инвентаризация е ненужно ангажиране на допълнителни ресурси, без допълнителни ползи, а и не е възможно да бъде направена в такива кратки срокове. Рисковете от неточности и грешно деклариране са огромни.</p> <p>Разпоредбата би затруднила изключително много и регистрираните лица, които нямат собствени счетоводни отдели. По наше мнение, в законовите срокове за подаване на месечните декларации по ЗДДС, ще е почти невъзможно счетоводните кантори да обработят и предоставят достоверна информация.</p> <p>Изискването да се декларират вземанията само по облагаеми доставки, води до излишно усложняване на аналитичната отчетност, което също не носи никаква полза за предприятието, а също така и за бюджета. Не е взет предвид и фактът, че при частични плащания на вземания по сделки с различни данъчни ставки тази информация ще се извлича още по-трудно и на практика ще се създадат предпоставки за невярно деклариране.</p> <p>В мотивите към предложението за промяна не е аргументирана промяната, въведена с параграф 23. Не става ясно какви са целите на въведените правила. В ЗДДС има изрично определени разпоредби относно касовата отчетност. Има и такива относно възстановяването на неплатен ДДС при несъбрани вземания. Въпросната разпоредба въвежда едно допълнително предоставяне на информация, нуждите от която не стават ясни.</p> <p>Поради гореизложеното предлагаме така предложеният чл.113д да отпадне напълно.</p>	<p>направят, доколкото това е необходимо за установяването на базата за изчисляване на данъка, общата стойност на сделката, свързана с такъв данък и приспадания и стойността на освободените сделки. С разпоредбата на чл. 273 от Директивата за ДДС е предоставена възможност на държавите членки да наложат на данъчно задължените лица задължения, които са необходими за осигуряване правилното събиране на данък върху добавената стойност и предотвратяване избягването на данъчно облагане.</p> <p>Видно от цитираните текстове, Директивата за ДДС определя допустимото съдържание на справка-декларацията за ДДС, както и рамката на административните/декларативните задължения на данъчно задължените лица. Съгласно чл. 250 от същата задължителното съдържание на справка-декларацията обхваща единствено информация, която е необходима за изчисляването на дължимия за данъчния период от данъчно задълженото лице данък върху добавената стойност.</p> <p>Данните за неплатените фактури не са такъв вид информация. Независимо от това чл. 273 от Директивата за ДДС предвижда възможност за въвеждане на допълнителни задължения за данъчно задължените лица при определени условия. Предвид че декларирането на неплатените суми по облагаеми доставки цели - да се осигури правилното налагане и събиране на ДДС и предотвратяването на измами, е допустимо справка-декларацията за ДДС да съдържа такава информация.</p> <p>При преценката за въвеждане на такива допълнителни задължения е съобразен и принципа на пропорционалност - основен принцип в правото на ЕС, въведената мярка да</p>
--	---	---

		<p>не е прекомерна спрямо преследваната с нея цел. Принципът на пропорционалността би бил спазен, ако по отношение на значителен процент от данъчно задължените по ЗДДС лица, за които се въвежда това деклариране, се очаква ефект от анализа на тези данни, и дали същите са достатъчно ясен индикатор за посочените цели в чл. 273 от Директивата за ДДС.</p> <p>Предвид изложеното, въведеното задължение за регистрираните лица в справка-декларацията за ДДС да предоставят и данни за неплатените фактури е допустимо, тъй от тези данни може да се направят изводи за наличие на данъчни злоупотреби, свързани с данъка върху добавената стойност, както и да се вземат мерки за правилното събиране на ДДС и следователно тази мярка се явява пропорционална спрямо очаквания от нея ефект в сферата на ДДС.</p> <p>Събираната информация ще предостави възможност за извършване на анализ на риска с цел осигуряване правилното събиране на ДДС и за предотвратяване на данъчните измами, тъй като ще може да се проследява размера на неплатените суми. Увеличаването размера на неплатените суми предполага издаване на фиктивни фактури, което пък от своя страна идентифицира риск от коректното установяване на данъчните задължения на лицата. Рискът на практика представлява издаване на фактури, по които няма плащане и съответно реално извършена доставка, но по които се приспада данъчен кредит.</p> <p>Поначало правото на данъчен кредит се упражнява, когато същото възниква от действителни облагаеми доставки. Трайната практика на СЕС изисква поначало да е осъществена действителна облагаема доставка и да е издадена фактура за нея, за да</p>
--	--	--

			<p>възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя.</p> <p>Следва да се има предвид, че наличие или липса на доставка, привидна или симулативна доставка е обективен факт, подлежащ на доказване. Предвид това събираната информация ще подпомогне съществено контролната дейност на органите по приходите, тъй като за установяване на реално извършена доставка, освен изследване на начина по който е осъществен контакт с доставчика, изпълнението на превоза, предаване и приемане на предмета на доставката, съпроводителни документи, договори, счетоводни записвания и т. н., е необходимо да се изследва и наличие на плащане или неплащане по доставка.</p> <p>ЗДС е предвидил при пълно или частично неплащане по облагаема доставка, по която вземането е несъбираемо, доставчикът, регистрирано по закона лице да намалява данъчната основа и начисления данък по доставката. От декларирания данни ще е видно дали се предприемат действия за събиране на вземанията по доставката.</p> <p>Информацията за неплатените суми по доставки ще е основа за прогнозиране размера на несъбираемите вземания, които ще окажат влияние върху на приходите/разходите на бюджета.</p>
<p>hristova_s</p> <p>17 април 2023 г. 18:02:13 ч.</p>	<p>Коментар: промяна с пар. 23 - създаване на нов чл. 113д</p> <p>В предложението чл.113д се регламентира, че за установяване на задълженията по чл. 123, ал. 1 от Закона регистрираното лице – доставчик, подава информация за неполученото, но дължимо възнаграждение от получателя във връзка с облагаема доставка. Практиката, която наблюдаваме напоследък значително важни изменения да се регламентират чрез друг закон вече придобива и застрашителни размери, а именно с правилници да се изменят самите</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Законът е източник на базова правна уредба на обществени отношения. Несъмнено е, че дори един широкообхватен закон не може – и не е необходимо – да урежда абсолютно всички правни аспекти на материята, предмет на регламентацията. Някои от тях могат – и понякога е по-целесъобразно – да бъдат уредени на подзаконово равнище. Правни актове на подзаконово равнище могат да бъдат уредени само тези аспекти на материята, които не се нуждаят непременно</p>

	<p>закони. Неоправдано и противоречащо на чл.123, ал.1 от ЗДДС е предоставянето на информация за „неполучено, но дължимо възнаграждение от получателя във връзка с облагаема доставка“, тъй като тази информация по никакъв начин не определя задължението на регистрираното по този закон лице. Исканата промяна не носи никакви ползи нито за данъчнозадължените лица, нито за фиска, което е и ясно разписано в предложени чл.113д, ал.3. Единственото което се създава е допълнителна административна тежест за бизнеса, която реално ще се отрази на финансовата им стабилност, тъй като подобни промени са свързани с нови разходи за актуализация на софтуери, допълнително заплащане на извънреден труд за счетоводните отдели предвид кратките срокове за подаване на регистрите по ЗДДС, както и значително нарастване на цените на счетоводните услуги. Освен това, с промени в правилник се променят/допълват разпоредби на ЗДДС и ЗСч., което е недопустимо. Тази промяна на практика не кореспондира с редица ситуации, които възникват в реалната бизнес среда и изпълнението ѝ би било трудно, с реална опасност от подаване на неточни данни от предприятията, в следствие на което се явява абсолютно неприложима. В допълнение ежемесечната инвентаризация на вземанията се явява тежест за бизнеса и не е изискване по закон. Това задължение се регламентира в ЗСч. след необходимата процедура и във връзка с изготвянето на финансовите отчети. Нередно, неправомерно и обременяващо е тази информация да се изисква на месечна база от ДЗЛ.</p> <p>Мотивите и целите за исканата промяна са неясни, допълнително утежняващи бизнеса във всички сектори и целият този член 113д следва да отпадне.</p>	<p>от законодателна уредба. Във всички случаи обаче конституционно необходимо е законът да зададе параметрите на обществените отношения, до които се отнася.</p> <p>Налице е законова делегация в чл. 123, ал. 1 от закона, с който регистрираните лица са задължени да водят подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите. Документална счетоводна отчетност следва да бъде в съответствие с изискванията на Закона за счетоводство.</p> <p>С ППЗДДС се въвежда изискване лицата, регистрирани за целите на ЗДДС да предоставят ежемесечно информация в справката си декларация за ДДС за неплатените суми по облагаеми доставки, която информация лицата имат задължение да водят в съответствие със Закона за счетоводство и чл. 123, ал. 1 от ЗДДС.</p> <p>Предвиденото изискване в ППЗДДС е в съответствие и с Директивата за ДДС.</p> <p>На основание чл. 250 от Директивата за ДДС със справка-декларацията за ДДС се предоставя цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем, и приспаданията, които трябва да се направят, доколкото това е необходимо за установяването на базата за изчисляване на данъка, общата стойност на сделката, свързана с такъв данък и приспадания и стойността на освободените сделки. С разпоредбата на чл. 273 от Директивата за ДДС е предоставена възможност на държавите членки да наложат на данъчно задължените лица задължения, които са необходими за осигуряване правилното събиране на данък върху добавената стойност и предотвратяване избягването на данъчно облагане.</p>
--	---	--

		<p>Видно от цитираните текстове, Директивата за ДДС определя допустимото съдържание на справка-декларацията за ДДС, както и рамката на административните/декларативните задължения на данъчно задължените лица. Съгласно чл. 250 от същата задължителното съдържание на справка-декларацията обхваща единствено информация, която е необходима за изчисляването на дължимия за данъчния период от данъчно задължено лице данък върху добавената стойност.</p> <p>Данните за неплатените фактури не са такъв вид информация. Независимо от това чл. 273 от Директивата за ДДС предвижда възможност за въвеждане на допълнителни задължения за данъчно задължените лица при определени условия. Предвид че декларирането на неплатените суми по облагаеми доставки цели - да се осигури правилното налагане и събиране на ДДС и предотвратяването на измами, е допустимо справка-декларацията за ДДС да съдържа такава информация.</p> <p>При преценката за въвеждане на такива допълнителни задължения е съобразен и принципа на пропорционалност - основен принцип в правото на ЕС, въведената мярка да не е прекомерна спрямо преследваната с нея цел. Принципът на пропорционалността би бил спазен, ако по отношение на значителен процент от данъчно задължените по ЗДДС лица, за които се въвежда това деклариране, се очаква ефект от анализа на тези данни, и дали същите са достатъчно ясен индикатор за посочените цели в чл. 273 от Директивата за ДДС.</p> <p>Предвид изложеното, въведеното задължение за регистрираните лица в справка-декларацията за ДДС да предоставят и данни за неплатените фактури е допустимо,</p>
--	--	--

		<p>тъй от тези данни може да се направят изводи за наличие на данъчни злоупотреби, свързани с данъка върху добавената стойност, както и да се вземат мерки за правилното събиране на ДДС и следователно тази мярка се явява пропорционална спрямо очаквания от нея ефект в сферата на ДДС.</p> <p>Събираната информация ще предостави възможност за извършване на анализ на риска с цел осигуряване правилното събиране на ДДС и за предотвратяване на данъчните измами, тъй като ще може да се проследява размера на неплатените суми. Увеличаването размера на неплатените суми предполага издаване на фиктивни фактури, което пък от своя страна идентифицира риск от коректното установяване на данъчните задължения на лицата. Рискът на практика представлява издаване на фактури, по които няма плащане и съответно реално извършена доставка, но по които се приспада данъчен кредит.</p> <p>Поначало правото на данъчен кредит се упражнява, когато същото възниква от действителни облагаеми доставки. Трайната практика на СЕС изисква поначало да е осъществена действителна облагаема доставка и да е издадена фактура за нея, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя.</p> <p>Следва да се има предвид, че наличие или липса на доставка, привидна или симулативна доставка е обективен факт, подлежащ на доказване. Предвид това събираната информация ще подпомогне съществено контролната дейност на органите по приходите, тъй като за установяване на реално извършена доставка, освен изследване на начина по който е осъществен контакт с доставчика, изпълнението на превоза, предаване и приемане на предмета на</p>
--	--	--

			<p>доставката, съпроводителни документи, договори, счетоводни записвания и т. н., е необходимо да се изследва и наличие на плащане или неплащане по доставка.</p> <p>ЗДДС е предвидил при пълно или частично неплащане по облагаема доставка, по която вземането е несъбираемо, доставчикът, регистрирано по закона лице да намалява данъчната основа и начисления данък по доставката. От декларирания данни ще е видно дали се предприемат действия за събиране на вземанията по доставката.</p> <p>Информацията за неплатените суми по доставки ще е основа за прогнозиране размера на несъбираемите вземания, които ще окажат влияние върху на приходите/разходите на бюджета.</p>
<p>Binel</p> <p>18 април 2023 г. 11:07:58 ч.</p>	<p>Коментар: Предложение за изменение/допълнение по проекта</p> <p>Предлагам в §33 от проекта следното изменение/допълнение:</p> <p>1а. В таблици 2, 3 и 4 в ред 3 текста в колона 1 придобива следния вид "- по чл.176в, ал1, т.1-3 от ЗДДС" и се премахват редове 4, 5 и 6.</p> <p>2а. В таблица 3, колона 3 пред цифрата 20 се добавя "10/"</p> <p>Предложената т.1а е продиктувана от чл.176в ал.2 от ЗДДС, съгласно който обезпечението е едно по всички точки на предходната алинея. Разбивката по точки може би е удобна за приходната администрация, но не съответства на житейската логика. Например ако ДЗЛ е вписало, че обезпечавя придобивания по чл.176в, ал.1, т.3 от ЗДДС, но икономическата реалност го принуди да извърши продажби по чл.176в, ал.1, т.1 от ЗДДС, които не са обезпечение по т. 3, това не означава, че няма внесено обезпечение. Просто размера на данъчните основи е различен. Практиката показва, че приходната администрация формално се позовава на данните от Приложение №36 Колона 1 от таблиците, за да не изчислява обезпеченията според вида на сделките, а според прогнозните обезпечения по коя точка от</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението по 1а не се приема. Закона изрично регламентира по отделно различните хипотези за предоставяне на обезпечение в случаите на извършени продажби, вътреобщностни придобивания и получи освободени за потребление по чл. 20, ал. 2, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове течни горива за целите на контролната дейност.</p> <p>По т. 2а - Разпоредбата на чл. 176в, ал. 16 от ЗДДС регламентира, че данъчно задължено лице, предоставило обезпечение по ал. 1 в продължение на три последователни години, за което не са констатирани нарушения по закона през посочения период и което няма други непогасени публични вземания към датата на възникване на задължението за предоставяне на обезпечение по ал. 6, има право да намали размера на предоставяното по ал. 2, изречение първо обезпечение на 10 на сто от данъчната основа на облагаемите доставки, придобиванията или стойността на получените течни горива, освободени за потребление, за предходния</p>

	<p>чл.176в, ал.1 от ЗДДС са вписани. Последното не кореспондира по никакъв начин с издадените методически указания от ЦУ на НАП.</p> <p>Считам, че разбивката в таблиците на Приложение №36 от ППЗДДС на обезпечението по точки от чл.176в, ал.1 от ЗДДС не съответства на закона, за който е написан правилника. В крайна сметка обезпечението е едно за всички точки на чл.176в, ал.1 от ЗДДС, независимо какъв е вида на сделките на ДЗЛ.</p> <p>Предложената т.2а е за хармонизиране на приложението с чл.176в, ал.16 от ЗДДС</p>		<p>данъчен период. Разпоредбата се отнася до случаите на предоставяне на ново обезпечение. Предложението се отнася до изменяне на Таблица 3, в която се подават данни за случаи, които не обхващат предоставяне на ново обезпечение</p>
ИДЕС	<p>Изх. No 20/06.04.2023 ДО Г-ЖА РОСИЦА ВЕЛКОВА-ЖЕЛЕВА, МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ ОТНОСНО: §23 от Проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност за създаване на нов чл. 113д:УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МИНИСТЪР, Във връзка с публикувания за обществено обсъждане Проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност, заедно с мотиви към него, изразяваме следното становище:</p> <p>I. По §8, т.2, относно чл.79, нова ал.18. Така предложената редакция на нова ал.18 означава, че фактура ще трябва да се издава задължително, включително и когато доставчикът по чл.7, ал.2 от закона е нерегистрирано физическо лице, различно от едноличен търговец. Това би затруднило изключително документирането на ВОД от страна на нерегистрираните физически лица, още повече че те са задължени да издадат за доставката друг документ, който съдържа реквизитите на фактура, посочени в чл.114, ал.1, т.3-15 от закона. Това задължение на тези лица е регламентирано в чл.168, ал.8 от ЗДДС. В тази връзка считаме, че би било удачно в текста на новата ал.18 накрая да бъде добавено: „с изключение на случаите, когато доставката се документира с документ по чл.168, ал.8 от закона.“</p>	<p>Приема се частично</p>	<p>По т. I предложението се приема.</p> <p>По т. II предложението се приема частично, като всички неплатени суми по облагаеми доставки ще се декларират от регистрираните лица само в справката-декларация по ДДС.</p> <p>Законът е източник на базова правна уредба на обществени отношения. Несъмнено е, че дори един широкообхватен закон не може – и не е необходимо – да урежда абсолютно всички правни аспекти на материята, предмет на регламентация. Някои от тях могат – и понякога е по-целесъобразно – да бъдат уреждани на подзаконово равнище. Правни актове на подзаконово равнище могат да бъдат уредени само тези аспекти на материята, които не се нуждаят непременно от законодателна уредба. Във всички случаи обаче конституционно необходимо е законът да зададе параметрите на обществените отношения, до които се отнася.</p> <p>Налице е законова делегация в чл. 123, ал. 1 от закона, с който регистрираните лица са задължени да водят подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите. Документална счетоводна отчетност следва да бъде в съответствие с изискванията на Закона за счетоводство.</p>

	<p align="center">II. По §23 относно създаване на нов чл. 113д:</p> <p>С предложениия текст се изисква месечно деклариране от всички регистрирани лица на общия размер на всички неполучени от регистрираното лице-доставчик възнаграждения по облагаеми доставки, който включва сумата от салдата по счетоводните сметки, които се използват за отчитане на вземанията към последно число на месеца, за което се изисква съставянето на протокол и включването му в регистър Дневник за продажбите.</p> <p>При счетоводителите биха възникнали част от следните трудности при съставянето на този протокол към последно число на всеки месец: 1. Създаване на допълнителна аналитична информация за вземанията, с цел изключване на част от вземания от обхвата на декларирането, която аналитичност не е част от обичайната счетоводна отчетност към момента. Изисква се деклариране само на вземания по облагаеми доставки, а реално в счетоводните сметки за вземания е възможно да се отчитат и такива от необлагаеми доставки – освободени доставки, Доставки на услуги по чл. 21, ал. 2 ЗДДС, с място на изпълнение на територията на друга държава-членка, Доставки по чл. 69, ал. 2 ЗДДС, вкл. доставките при условията на дистанционни продажби с място на изпълнение на територията на друга държава-членка, доставки като посредник в тристранни операции. Като тези необлагаеми доставки са в съществен размер за част от бизнеса в България.</p> <p>2. Ежемесечно счетоводителите към датата на подаване на Месечната справка- декларация за целите на правилното съставяне на протокола ще трябва да са регистрирали всички счетоводни записвания по осчетоводяване и равнение на постъпили парични средства от различни източници – наличности в брой, разплащателни сметки, отчети на търговски представители, подотчетни лица и т.н., което не е необходимо към момента, за да се подаде</p>		<p>С ППЗДДС се въвежда изискване лицата, регистрирани за целите на ЗДДС да предоставят ежемесечно информация в справката си декларация за ДДС за неплатените суми по облагаеми доставки, която информация лицата имат задължение да водят в съответствие със Закона за счетоводство и чл. 123, ал. 1 от ЗДДС.</p> <p>Предвиденото изискване в ППЗДДС е в съответствие и с Директивата за ДДС.</p> <p>На основание чл. 250 от Директивата за ДДС със справка-декларацията за ДДС се предоставя цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем, и приспаданията, които трябва да се направят, доколкото това е необходимо за установяването на базата за изчисляване на данъка, общата стойност на сделката, свързана с такъв данък и приспадания и стойността на освободените сделки. С разпоредбата на чл. 273 от Директивата за ДДС е предоставена възможност на държавите членки да наложат на данъчно задължените лица задължения, които са необходими за осигуряване правилното събиране на данък върху добавената стойност и предотвратяване избягването на данъчно облагане.</p> <p>Видно от цитираните текстове, Директивата за ДДС определя допустимото съдържание на справка-декларацията за ДДС, както и рамката на административните/декларативните задължения на данъчно задължените лица. Съгласно чл. 250 от същата задължителното съдържание на справка-декларацията обхваща единствено информация, която е необходима за изчисляването на дължимия за данъчния период от данъчно задължено лице данък върху добавената стойност.</p>
--	---	--	---

	<p>коректна месечна декларация. Освен това, ще трябва да извършат дейности по прихващане на вземания и задължения към дата на деклариране. В някои случаи това се прави на доста по-късен етап, след подаване на регистрите по ДДС. Чисто технически ще трябва да чистят стотинките, останали по партидите от неточни преводи месечно, това обичайно са процедури по годишно приключване, а не месечно такова. 3. В протокола и Дневника за продажби се изисква декларирането на данъчна основа и ДДС по облагаеми доставки, за които регистрираното лице-доставчик не е получило дължимите възнаграждения. В голяма част от случаите ще се изисква анализ за размера на неполучената Данъчната основа и ДДС при следните ситуации: частични плащания при доставки облагаеми с различни данъчни ставки, плащания по доставки, при които общата сума на възнаграждението не е равна на данъчната основа и ДДС, т.е. за определяне на данъчната основа са въведени специфични правила за определянето ѝ (пример: фактури за ел. енергия с елемент на компенсация, субсидии за компенсиране на цена, продажба на недвижими имоти и други). Пример: Издадена е фактура за Стоки, облагаеми с 20 %, с данъчна основа 100 лв. и данък 20 лв. Стоки, облагаеми с 9 %, с данъчна основа 300 лв. и данък 27 лв. Обща стойност на фактурата: 447 лв. Направено е плащане в размер на 200 лв.</p> <p>Към последно число на месеца салдото по тази партида е 247 лв. Трябва да се уточни какво деклариране се изисква за нея в протокола. 4. При салдата на съдебни, присъдени и обезценени вземания се налага сериозен анализ и поддържане на допълнителна аналитична информация (допълнителен регистър) за месечно деклариране каква част от вземането е данъчна основа и данък. Салдата по съдебни и присъдени вземания обичайно включват и претендирани или присъдени неустойки за забава на парични плащания, съдебни</p>		<p>Данните за неплатените фактури не са такъв вид информация. Независимо от това чл. 273 от Директивата за ДДС предвижда възможност за въвеждане на допълнителни задължения за данъчно задължените лица при определени условия. Предвид че декларирането на неплатените суми по облагаеми доставки цели - да се осигури правилното налагане и събиране на ДДС и предотвратяването на измами, е допустимо справка-декларацията за ДДС да съдържа такава информация.</p> <p>При преценката за въвеждане на такива допълнителни задължения е съобразен и принципа на пропорционалност - основен принцип в правото на ЕС, въведената мярка да не е прекомерна спрямо преследваната с нея цел. Принципът на пропорционалността би бил спазен, ако по отношение на значителен процент от данъчно задължените по ЗДДС лица, за които се въвежда това деклариране, се очаква ефект от анализа на тези данни, и дали същите са достатъчно ясен индикатор за посочените цели в чл. 273 от Директивата за ДДС.</p> <p>Предвид изложеното, въведеното задължение за регистрираните лица в справка-декларацията за ДДС да предоставят и данни за неплатените фактури е допустимо, тъй от тези данни може да се направят изводи за наличие на данъчни злоупотреби, свързани с данъка върху добавената стойност, както и да се вземат мерки за правилното събиране на ДДС и следователно тази мярка се явява пропорционална спрямо очаквания от нея ефект в сферата на ДДС.</p> <p>Събираната информация ще предостави възможност за извършване на анализ на риска с цел осигуряване правилното събиране на ДДС и за предотвратяване на данъчните измами, тъй като ще може да се</p>
--	--	--	---

	<p>такси и разноски. 5. При предприятия, които прилагат Международните счетоводни стандарти, салдата на вземанията могат съществено да се различават от данъчната основа и начисления данък по доставката. За такива предприятия възниква автоматично необходимостта от поддържане на изцяло нов регистър за генериране на информацията в изисквания протокол. В мотивите, придружаващи предложеното изменение и допълнение на ППЗДДС, е посочено само, че „предложението е за целите на анализ и за подпомагане на органите по приходите при извършването на контролната дейност“. Не е посочена никаква конкретика или детайли, които да подкрепят или развият този бланкетен текст. В голямата си част вземанията от описаните ситуации при нормално функциониране на бизнеса са текущи и ще бъдат уредени в рамките на 3 до 6 месеца. Това намалява полезността на декларираната информация и е несъразмерно с усилията, които допълнително, ежемесечно и в кратки срокове трябва да бъдат положени за правилното ѝ подаване. Предложената промяна не почива на законова делегация, не е свързана с определянето и декларирането на резултатите за ДДС, представлява много висока и необоснована административна тежест за бизнеса и не е придружена от реална оценка на въздействието.</p> <p>Предвид горното, предлагаме да не се подкрепи въвеждането на предложеното допълнение на ППЗДДС с § 23 от проект на ПИДППЗДДС за създаване на нов чл. 113д.</p> <p>III. По §26, относно новосъздадения чл.127. С разпоредбите на чл.127, ал.4-ал.7 издаването на документ за намаляване на данъка кредитно известие или протокол, е поставено в зависимост от действия на получателя по доставката, по-конкретно – дали и как същият ще отговори на писменото уведомление на доставчика. Вярно е, че законът въвежда като задължително основание за издаване на кредитно известие обстоятелството получателят да е упражнил</p>	<p>проследява размера на неплатените суми. Увеличаването размера на неплатените суми предполага издаване на фиктивни фактури, което пък от своя страна идентифицира риск от коректното установяване на данъчните задължения на лицата. Рискът на практика представлява издаване на фактури, по които няма плащане и съответно реално извършена доставка, но по които се приспада данъчен кредит.</p> <p>Поначало правото на данъчен кредит се упражнява, когато същото възниква от действителни облагаеми доставки. Трайната практика на СЕС изисква поначало да е осъществена действителна облагаема доставка и да е издадена фактура за нея, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя.</p> <p>Следва да се има предвид, че наличие или липса на доставка, привидна или симулативна доставка е обективен факт, подлежащ на доказване. Предвид това събираната информация ще подпомогне съществено контролната дейност на органите по приходите, тъй като за установяване на реално извършена доставка, освен изследване на начин, по който е осъществен контакт с доставчика, лицата, които се явявали съдоговорители при осъществяването на сделката на всички етапи, включително преддоговорни, изпълнение - превоз, предаване и приемане на предмета на доставката, съпроводителни документи, договори, счетоводни записвания и т. н., е необходимо да се изследва и наличие на плащане или неплащане по доставка.</p> <p>ЗДДС е предвидил при пълно или частично неплащане по облагаема доставка, по която вземането е несъбираемо, доставчикът, регистрирано по закона лице да намалява данъчната основа и начисления</p>
--	--	---

	<p>право на приспадане на данъчен кредит, но законът няма делегация към правилника, свързани с това как се удостоверява това обстоятелство. От тази гледна точка, въвеждането на подобни разпоредби считаме за незаконосъобразно и предоставящи възможност да бъдат атакувани пред ВАС. На второ място, в хипотезата на неплащане по доставка не може да се очаква, че получателят, който е и длъжник, ще е добросъвестен и добронамерен към доставчика. Напротив, много по-вероятно е получателят да не бъде открит изобщо или изобщо да не отговори на писменото уведомление на доставчика, още повече че същият този получател няма интерес да му бъде издадено кредитно известие, тъй като за него ще възникне задължение да извърши корекция на ползвания първоначално данъчен кредит.</p> <p>Заслужава адмирации идеята на администрацията, считано от 01.01.2024 г., да се създаде електронна услуга (чл.127, ал.8 от проекта), посредством която доставчикът ще може да получи информация дали получателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит. Предоставянето на такава електронна услуга ще даде възможност на доставчика да издаде кредитно известие на база на достоверна информация (предоставена от администрацията), без да е поставен в зависимост от действията на получателя-длъжник. От тази гледна точка, разпоредбите на чл.127, ал.4-ал.7 от проекта се обезсмислят напълно. Считаме, че до въвеждането на електронната услуга абсолютно незаконосъобразно би било издаването на кредитно известие да се поставя в зависимост от отговора на получателя. Очевидно е, че до стартирането на електронната услуга ще съществува несигурност по отношение на обстоятелството дали получателят е упражнил данъчен кредит, но всеки конкретен доставчик следва да прецени самостоятелно риска от издаване на кредитно известие. Доставчиците, които не желаят да поемат риска от издаване на кредитно известие, така или иначе могат да издадат протокол, респективно – да възстановят не целия размер на несъбраното ДДС, а</p>	<p>данък по доставката. От декларираните данни ще е видно дали се предприемат действия за събиране на вземанията по доставката. Информацията за неплатените суми по доставки ще е основа за прогнозиране размера на несъбираемите вземания, които ще окажат влияние върху на приходите/разходите на бюджета.</p> <p>По т. III законът въвежда като задължително основание за издаване на кредитно известие обстоятелството получателят да е упражнил право на приспадане на данъчен кредит. Предвидена е разпоредба, с която от 01.01.2024 г., чрез електронна услуга, предоставяна от Националната агенция за приходите, доставчик, който притежава квалифициран електронен подпис, след въвеждане на данни за номера и датата на издадена/и от него фактура и известия, и идентификационния номер ЗДДС на получателя, да може да получи отговор, относно това, дали документът е включен в дневника за покупки с право на пълен данъчен кредит, съответно с право на частичен данъчен кредит или без право на данъчен кредит, както и ако документът не е открит в дневника за покупки. Тази информация ще е актуална към датата на ползване на услугата. Това се предлага за улеснение на доставчика във връзка с изпълнение на условието, намалението на данъчната основа и данъка при несъбираемо вземане да се извършва само, при условие, че получателят по доставката е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по тази фактура. Предвид, необходимостта от технологично време за разработване и въвеждане на електронната услуга и с цел правна сигурност за лицата и защита на фиска в правилника се въвеждат</p>
--	---	--

	<p>само разликата, регламентирана в чл.126б, ал.4 от закона. Предвид изложеното, предлагаме чл. 127, ал. 4-ал. 7 да отпаднат.</p>	<p>разпоредби, с които се създава задължение на получателя да предоставя информация на доставчика относно упражняване правото на приспадане на данъчен кредит по съответната фактура в случаите на пълно или частично неплащане по облагаема доставка с данъчна основа в размер до 100 000 лв. В разпоредбата на чл. 126б, ал. 9, изр. второ от ЗДДС е предвидена делегация „Доставчикът подава декларация по чл. 125, ал. 1 и отчетни регистри по чл. 124 за периода, през който е издадено кредитното известие, и по ред, определен в правилника за прилагане на закона.“. Видно от нормата на последно изр. на чл. 126б, ал. 8 от ЗДДС се съдържа аналогичен текст „издава кредитно известие и подава декларация по чл. 125, ал. 1 и отчетни регистри по чл. 124 за периода, през който е издадено кредитното известие”, в който текст не се съдържа делегация към правилника за определяне на реда за тяхното издаване и подаване, тъй като този ред е определен в изр. първо на същата разпоредба. Очевидно с текста в чл. 126б, ал. 9, изр. второ от ЗДДС е създадена делегация към правилника, тъй като законодателят е предвидил реда за издаване на кредитно известие (основанието на което е в чл. 126б, ал. 9, изр. първо от ЗДДС) да бъде създаден в правилника.</p> <p>Относно аргумента, че „доставчиците, които не желаят да поемат риска от издаване на кредитно известие, така или иначе могат да издадат протокол, респективно – да възстановят не целия размер на несъбраното ДДС, а само разликата, регламентирана в чл.126б, ал. 4 от закона“, обръщаме внимание, че когато не е предоставена информация от получателя, доставчикът няма законова възможност да</p>
--	---	--

			намали данъчната основа и начисления данък по доставката в случай на несъбираемо вземане, включително и с протокол.
<p>Boryana Tomova</p> <p>Мейл boryana_tomova@mail.bg</p> <p>Friday, April 7, 2023 7:21 PM</p>	<p>Коментар: Уважаеми дами и господа,</p> <p>Практикуващ счетоводител съм и пиша с известно притеснение относно предложения проект за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност.</p> <p>На първо място няма връзката между деклариране на ДДС по доставки и плащане на задължения по същите според ЗДДС. Разделянето на принцип платено/неплатено не променя вида на доставката, данъчната основа или дължимия данък/данъчния кредит за приспадане, следователно също не касае ЗДДС. Няма регламентиран срок в ЗДДС за заплащане на извършени доставки. За определяне на задълженията и изискуемостта на ДДС по ЗДДС данъчното събитие е ключово (което не настъпва изключително и само с плащането по доставка). - Чл. 25 (2) (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 01.01.2020 г.) Данъчното събитие възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или друго вещно право, както и всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата, на която услугата е извършена.</p> <p>(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) На датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4: 1. данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли, или 2. възниква основание за освобождаване от начисляване на данък за освободените доставки и доставките с място на изпълнение извън територията на страната. Тоест, в срока от настъпването на данъчното събитие ДЗЛ следва да издаде фактура (с изключение на хипотезите, в които не е задължено), но получателят не е задължен в срока на дължимост на ДДС да заплати задължението просто защото нямат връзка двете неща. Няма и законово задължение. Не е случайно, че преценката за признаване на разход не е задължително свързана с плащане, както и приход. Това е основен принцип в</p>	Не се приема	<p>Законът е източник на базова правна уредба на обществени отношения. Несъмнено е, че дори един широкообхватен закон не може – и не е необходимо – да урежда абсолютно всички правни аспекти на материята, предмет на регламентация. Някои от тях могат – и понякога е по-целесъобразно – да бъдат уредени на подзаконово равнище. Правни актове на подзаконово равнище могат да бъдат уредени само тези аспекти на материята, които не се нуждаят непременно от законодателна уредба. Във всички случаи обаче конституционно необходимо е законът да зададе параметрите на обществените отношения, до които се отнася.</p> <p>Налице е законова делегация в чл. 123, ал. 1 от закона, с който регистрираните лица са задължени да водят подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите. Документална счетоводна отчетност следва да бъде в съответствие с изискванията на Закона за счетоводство.</p> <p>С ППЗДДС се въвежда изискване лицата, регистрирани за целите на ЗДДС да предоставят ежемесечно информация в справка си декларация за ДДС за неплатените суми по облагаеми доставки, която информация лицата имат задължение да водят в съответствие със Закона за счетоводство и чл. 123, ал. 1 от ЗДДС.</p> <p>Предвиденото изискване в ППЗДДС е в съответствие и с Директивата за ДДС.</p> <p>На основание чл. 250 от Директивата за ДДС със справка-декларацията за ДДС се предоставя цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал</p>

	<p>счетоводството- на текущото начисляване. При бюджетното счетоводство е друго, но, моля да не се бъркат нещата. А за целите на ЗДДС, щом е осъществена облагаема доставка, получателят, рег. по закона, има право на данъчен кредит.</p> <p>Положението с отложено/частично плащане по доставки не е за пренебрегване, както и спецификата на всяка отделна стопанска дейност.</p> <p>А каква е логиката да се иска деклариране и на облагаемите доставки към физически лица (не са изключени), които не са ДЗЛ по смисъла на ЗДДС? Да не говорим, че всяка сделка може да се развали и до какви усложнения в едно деклариране може да се стигне в такива случаи.</p> <p>В ЗДДС не е вменено задължение на ДЗЛ да обезпечава с допълнителни справки, протоколи и отчети данъчната администрация извън счетоводната отчетност, разбира се. - Чл. 123. (1) Всяко регистрирано лице води подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите.</p> <p>Да се изиска от счетоводството на всяко данъчно задължено лице да изготвя ежемесечни справки на разчетите и то чрез разпоредбите на ППЗДДС, е излишна административна тежест над бизнеса и е изпразнено от смисъл.</p> <p>На последно, но не и по значение място, има йерархия на нормативните актове и законът е над нормативен акт на Министерския съвет, какъвто е правилникът и е обръквачо текстовете да си противоречат и да не се припокриват. Не може правилник да допълва или изменя закон!</p> <p>В заключение, разчетните отношения на клиентите с техните доставчици не са в обхвата на регулация на ЗДДС. Единствено ДДС-то е и затова смятам, че начинът, по който е формулиран текстът, е обръквач. Материята е сложна и обемна, и такива промени биха довели до погрешно деклариране, отчитане и осчетоводяване.</p> <p>Разбирам каква е целта Ви, но не мисля, че през ППЗДДС е удачно да я реализирате.</p>	<p>изискуем, и приспаданията, които трябва да се направят, доколкото това е необходимо за установяването на базата за изчисляване на данъка, общата стойност на сделката, свързана с такъв данък и приспадания и стойността на освободените сделки. С разпоредбата на чл. 273 от Директивата за ДДС е предоставена възможност на държавите членки да наложат на данъчно задължените лица задължения, които са необходими за осигуряване правилното събиране на данък върху добавената стойност и предотвратяване избягването на данъчно облагане.</p> <p>Видно от цитираните текстове, Директивата за ДДС определя допустимото съдържание на справка-декларацията за ДДС, както и рамката на административните/декларативните задължения на данъчно задължените лица. Съгласно чл. 250 от същата задължителното съдържание на справка-декларацията обхваща единствено информация, която е необходима за изчисляването на дължимия за данъчния период от данъчно задълженото лице данък върху добавената стойност.</p> <p>Данните за неплатените фактури не са такъв вид информация. Независимо от това чл. 273 от Директивата за ДДС предвижда възможност за въвеждане на допълнителни задължения за данъчно задължените лица при определени условия. Предвид че декларирането на неплатените суми по облагаеми доставки цели - да се осигури правилното налагане и събиране на ДДС и предотвратяването на измами, е допустимо справка-декларацията за ДДС да съдържа такава информация.</p> <p>При преценката за въвеждане на такива допълнителни задължения е съобразен и принципа на пропорционалност - основен</p>
--	---	--

		<p>принцип в правото на ЕС, въведената мярка да не е прекомерна спрямо преследваната с нея цел. Принципът на пропорционалността би бил спазен, ако по отношение на значителен процент от данъчно задължените по ЗДДС лица, за които се въвежда това деклариране, се очаква ефект от анализа на тези данни, и дали същите са достатъчно ясен индикатор за посочените цели в чл. 273 от Директивата за ДДС.</p> <p>Предвид изложеното, въведеното задължение за регистрираните лица в справка-декларацията за ДДС да предоставят и данни за неплатените фактури е допустимо, тъй от тези данни може да се направят изводи за наличие на данъчни злоупотреби, свързани с данъка върху добавената стойност, както и да се вземат мерки за правилното събиране на ДДС и следователно тази мярка се явява пропорционална спрямо очаквания от нея ефект в сферата на ДДС.</p> <p>Събираната информация ще предостави възможност за извършване на анализ на риска с цел осигуряване правилното събиране на ДДС и за предотвратяване на данъчните измами, тъй като ще може да се проследява размера на неплатените суми. Увеличаването размера на неплатените суми предполага издаване на фиктивни фактури, което пък от своя страна идентифицира риск от коректното установяване на данъчните задължения на лицата. Рискът на практика представлява издаване на фактури, по които няма плащане и съответно реално извършена доставка, но по които се приспада данъчен кредит.</p> <p>Поначало правото на данъчен кредит се упражнява, когато същото възниква от действителни облагаеми доставки. Трайната практика на СЕС изисква поначало да е осъществена действителна облагаема</p>
--	--	--

			<p>доставка и да е издадена фактура за нея, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя.</p> <p>Следва да се има предвид, че наличие или липса на доставка, привидна или симулативна доставка е обективен факт, подлежащ на доказване. Предвид това събираната информация ще подпомогне съществено контролната дейност на органите по приходите, тъй като за установяване на реално извършена доставка, освен изследване на начина по който е осъществен контакт с доставчика, изпълнението на превоза, предаване и приемане на предмета на доставката, съпроводителни документи, договори, счетоводни записвания и т. н., е необходимо да се изследва и наличие на плащане или неплащане по доставка.</p> <p>ЗДС е предвидил при пълно или частично неплащане по облагаема доставка, по която вземането е несъбираемо, доставчикът, регистрирано по закона лице да намалява данъчната основа и начисления данък по доставката. От декларирания данни ще е видно дали се предприемат действия за събиране на вземанията по доставката.</p> <p>Информацията за неплатените суми по доставки ще е основа за прогнозиране размера на несъбираемите вземания, които ще окажат влияние върху на приходите/разходите на бюджета.</p>
<p><i>Американска търговска камара в България</i></p>	<p>Относно Проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност („ППЗДДС“) Във връзка с публикувания на интернет страницата на Министерство на финансите и в Портала за обществени консултации към Министерски съвет на 17.03.2023 г. Проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС) и по-конкретно относно предложените текстове на разпоредби,</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Текстът на член 185, параграф 2 от ДДС Директивата дава възможност на държавите членки, в случай на сделки, по които не е извършено никакво плащане или е извършено частично плащане, или в случай кражба, да могат да изискват извършването на корекция.</p> <p>Относно осигуряване на неутралитета на ДДС, както Съдът многократно е постановявал, принципът на неутралитет на</p>

	<p>доразвиващи правилата за намаляване на данъчната основа и начислен данък при несъбираемо вземане, въведени в ЗДДС (в сила от 01.01.2023 г.), с настоящото бихме желали да обърнем Вашето внимание към следните съображения.</p> <p>С въведените в ЗДДС промени за пръв път в българското законодателство се предвиди възможност и ред за коригиране на начисления ДДС по доставка на стока или услуга в случай на неплащане на цената по последната. Тази възможност съществува от години в европейското ДДС законодателство и е призната от Съда на европейския съюз (СЕС), включително в негово решение по преюдициално запитване от България. Тя цели намаляване на междуфирмената задължнялост. С вече приетите текстове в ЗДДС и с предложенията за промени в настоящия проект на ППЗДДС се поставят множество условия, както и изисквания към документирани на намаляването на данъчната основа в случай на неплащане, които на практика правят невъзможно или изключително много затрудняват упражняването на предоставеното право, макар и формално такава възможност да присъства в нормативната уредба.</p> <p>През последните години се натрупа практика на СЕС по спорове от различни държави относно поставянето на прекомерни условия към данъчно задължените лица за намаляване на внесен данък в случай на неплащане по доставката. Съответно, СЕС имаше възможност многократно да постанови, че единствените условия, които държавите-членки могат да поставят са свързани с установяването на несъбираемостта на вземането.</p> <p>1. С проекта за промени в ППЗДДС се предвиждат серия от правила относно документиранието и процедурите за намаляване на данъчната основа при неплащане. Включително се предлага въвеждането на административна процедура пред данъчната администрация, при която същата ще трябва да „разреша“ издаването на кредитно известие от доставчика, когато същият не е успял да събере вземането си от своя контрагент. Предвижда се и задължение на доставчика да уведоми получателя по</p>	<p>ДДС се отразява в режима на приспадане, режим, който цели да освободи изцяло данъчнозадълженото лице от тежестта на дължимия или платен ДДС в рамките на цялата му икономическа дейност. Следователно общата система на ДДС гарантира неутралитет от гледна точка на данъчната тежест на всички икономически дейности, независимо от техните цели и резултати, при условие че самите тези дейности по принцип подлежат на облагане с ДДС. В контекста на съдебната практика, член 185 от ДДС Директивата следва да се тълкува като обхващащ както евентуалната корекция на ДДС по получени доставки от страна на клиента, така и от доставчика в случай на пълно или частично неплащане (делките остават изцяло или частично неизплатени).“.</p> <p>Относно случаите, при които получателят по доставката е заличен след приключило производство по несъстоятелност или ликвидация коментираниите разпоредби са неприложими.</p> <p>С оглед на посоченото, както и с цел запазване интересите на фиска за случаите, в които корекция на ползван данъчен кредит не може да се направи от получателя по доставката, тъй като същият е нерегистрирано лице или е заличен, със ЗДДС е предвидено намалението на начисления данък от доставчика да е само до разликата между начисления данък по доставката и ползвания данъчен кредит от доставчика за получени от него стоки или услуги, пряко свързани с извършването на доставката.</p>
--	--	---

	<p>доставката относно намерението си да издаде кредитно известие. За последното действие е предвиден и едномесечен срок от момента на възникване на несъбираемостта на вземането. Последният сам по себе си е крайно недостатъчен, тъй като на практика в определени индустрии в един период ще са налице множество получатели, чието уведомяване би било почти невъзможно. Нещо повече, предложенията предвиждат, че получателят от своя страна следва да представи информация относно това дали е упражнил право на данъчен кредит по съответната доставка, съответно от отговора на получателя „се определя“ какъв документ за коригиране на данъчната основа ще издаде доставчика. Само можем да си представим какъв интерес ще има получателят, който не е платил своето задължение, да отговори на своя кредитор, като се има предвид, че за него не е предвидена и санкция, ако не го направи. Предложените текстове не вземат предвид и една от най-често срещаните хипотези на практика, а именно случаите, при които получателят по доставката е заличен след приключило производство по несъстоятелност или ликвидация.</p> <p>2. Бихме желали да подчертаем, и че новите текстове ограничават незаконосъобразно с оглед Европейското право правото на приспадане на данъчен кредит чрез намаляване размера на последния с данъка по доставка, по която не е получено плащане.</p> <p>Предвидените в ППЗДДС условия са в противоречие с европейското ДДС законодателство, което не допуска държава членка при или след приемането ѝ в Европейския съюз да предвижда ограничения на правото на приспадане на данъчен кредит, каквито не са съществували преди присъединяването ѝ към Съюза. Докато правото на връщане на ДДС по несъбрани вземания произтича директно от европейското право, условията за упражняването му могат да бъдат регламентирани от държавите членки автономно само с оглед адаптиране на този ред към националните данъчни процедури и установени практики, а не с оглед поставяне на допълнителни утежнения пред</p>		
--	--	--	--

	<p>данъкоплатците. В този смисъл е и юриспруденцията на Европейския съд относно ДДС по лоши вземания, която отхвърля изкуствено създадени условия, целящи преграждането на упражняването на правото на възстановяване на ДДС по лоши вземания. В този контекст защитата на интересите на фиска са ирелевантни от гледна точка на европейското право аргумент.</p> <p>Нарушаването на това правило представя България в лоша светлина като инвестиционна дестинация, създава потенциално допълнителен лавинообразен ефект на дълговете на бизнеса (увеличени с несъбран ДДС) и допълнително ще увеличи споровете между администрацията и данъкоплатците.</p> <p>Оставаме на разположение за всякакви допълнителни коментари и анализи. Ще се радваме да сме част от институционалния диалог с бизнес-организациите по тази и други стратегически теми, касаещи инвестиционния климат у нас. Лице за контакт при нас е Даниел Киряков, мениджър «Комуникации и връзки с институциите», +359 885 188 626 и daniel@amcham.bg</p>		
<p>Йегтел България“ ЕАД</p>	<p>Коментар: Относно: Проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност („ППЗДДС“).</p> <p>УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,</p> <p>В законоустановения срок представяме и молим да разгледате Предложения и становище по Проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност, публикуван на 17.03.2023 г. в Портала за обществени консултации.</p> <p>I. Законодателен контекст</p> <p>С въведените в началото на годината промени в ЗДДС, с които за пръв път в българското ДДС законодателство се предвиди възможност за доставчиците да коригират размера на начисления данък, беше направена важна стъпка към законодателното признаване на възможността за корекция при несъбираеми вземания и въвеждането на ред за това.</p>	<p>Приема се частично</p>	<p>Относно чл. 176 от ДДС Директивата: Съгласно Член 176, параграф 2 от Директивата за ДДС, до влизането в сила на разпоредбите, посочени в първа алинея държавите-членки могат да запазят в сила всичките изключения, предвидени по националното им законодателство към 1 януари 1979 г., или в случаите на държавите-членки, които са се присъединили след тази дата - към датата на тяхното присъединяване. От съдебната практика на Съда на ЕС става ясно, че член 176, параграф 2 от Директивата за ДДС не позволява на държавите-членки да разширяват обхвата на съществуващите изключения, което ще ги отдалечи от целта на Директивата за ДДС. Предвид това, че в съществуващите ограничения за ползване на данъчен кредит към момента на присъединяването Република България към ЕС, в ЗДДС не е съществувала</p>

	<p>II. Предложения за промени в ППЗДДС</p> <p>С настоящия Проект на ПИДППЗДДС се предвиждат множество правила, които на практика биха направили изключително трудно или почти невъзможно упражняването на това право, макар и чисто формално такава възможност да присъства в законовите текстове. Считаме, че тези правила противоречат на европейското ДДС законодателство, както и на принципа на ефективността, който е основен принцип на европейското право, залегнал в постоянната практика на СЕС, като същевременно не отговарят на практическите нужди на бизнеса, а напротив - правят почти невъзможно упражняването на правото на корекция на начислен данък.</p> <p>В съответствие с принципа на пропорционалност, част от общите принципи на правото на Съюза, способите, използвани за транспониране на ДДС Директивата, трябва да са в състояние да реализират преследваните с този акт цели и да не надхвърлят необходимото за постигането им (е <i>този смисъл решения на по дело C-242/18, Unicredit Leasing; C-246/16, Di Maura</i> пар. 25; C-335/19, пар. 47).</p> <p>Поради това по-долу ще изложим последователно нашите съображения, поради които считаме, че предложените промени не съответстват на правото на ЕС, принципа на пропорционалността и принципа на ефективността, като същевременно ще коментираме отделни разпоредби и тяхното практическо измерение през призмата на лицата, които ще бъдат пряко засегнати от новите разпоредби.</p> <p>III. Нарушени разпоредби на правото на ЕС</p> <p>На първо място бихме желали да подчертаем, че европейското право (и по-конкретно чл. 176 от ДДС Директивата) съдържа клауза „standstill”, която не допуска държава членка при или след приемането ѝ в Европейския съюз да предвижда по своята същност корекции на база на ползвания данъчен кредит, каквито не са съществували преди присъединяването ѝ към Съюза. Нарушаването на това правило създава</p>	<p>разпоредба, която да ограничава правото на ползване на данъчен кредит при намаляване на данъчна основа и данък в случаите на несъбираемо вземане не се нарушава предвидената в член 176, алинея 2 от Директивата за ДДС клауза „standstill“, позволи на държавите членки, докато очакват установяването от Съвета на общностния режим на изключения от правото на приспадане на ДДС, да запазят всички норми от националното право, съдържащи изключение от това право, което реално се прилага от техните органи на публична власт към момента на влизане в сила на Шеста директива.</p> <p>Освен това текстът на член 185, параграф 2 от ДДС Директивата дава възможност на държавите членки, в случай на сделки, по които не е извършено никакво плащане или е извършено частично плащане, или в случай кражба, да могат да изискват извършването на корекция.</p> <p>Относно осигуряване на неутралитета на ДДС, както Съдът многократно е постановявал, принципът на неутралитет на ДДС се отразява в режима на приспадане, режим, който цели да освободи изцяло данъчнозадълженото лице от тежестта на дължимия или платен ДДС в рамките на цялата му икономическа дейност. Следователно общата система на ДДС гарантира неутралитет от гледна точка на данъчната тежест на всички икономически дейности, независимо от техните цели и резултати, при условие че самите тези дейности по принцип подлежат на облагане с ДДС. В контекста на съдебната практика, член 185, пар. 2 от ДДС Директивата следва да се тълкува като обхващащ както евентуалната корекция на ДДС по получени доставки от страна на клиента, така и от</p>
--	--	---

	<p>предпоставки за правна несигурност, пристрастно и подлежащо на субективизъм тълкуване на правните норми и увеличаване на споровете между администрацията и данъкоплатците.</p> <p>С влезлите в сила от 01.01.2023 г. промени в ЗДДС, в България е предвидено ограничение на ДДС за възстановяване при несъбираеми вземания, което е новост за държавите-членки на ЕС - чл. 126б, ал. 4 ЗДДС.</p> <p>Ограничението касае правото на възстановяване на ДДС върху несъбрани вземания от нерегистрирани лица и е формулирано с въвеждане на неясното понятие „ползвания данъчен кредит от доставчика за получени от него стоки или услуги, пряко свързани с извършването на доставката“.</p> <p>Макар и подобна разпоредба вече да присъства в ЗДДС, в ПИДППЗДДС се предвиждат множество допълнителни правила - § 26 от ПИДППЗДДС и в частност предложените чл. 124, ал. 3, т. 7-10, чл. 124, ал. 4 ППЗДДС, като например въвеждането на детайлни формули за изчисляването на размера на данъка, подлежащ на корекция, което, както посочихме по-горе, е в нарушение на ДДС Директивата.</p> <p>Освен очевидното нарушение на правото на ЕС, възможността за извършване на корекция чрез изваждане на размера на ползвания данъчен кредит от размера на начисления данък повдига въпроси относно коректното алокиране на данъчния кредит, който е бил ползван от данъчно задълженото лице за получените стоки и услуги, свързани с извършването на доставката. При класическа хипотеза на покупко-продажба на стока, при която лице купува стока на цена x и продава същата на цена y лесно може да изчисли размерът, който лицето има право да коригира (т.е. y минус x). Подобно изчисление обаче е неприложимо към множество бизнес сфери, където възнаграждението за предоставяните услуги се формира по много по- комплексен начин, вземайки предвид разходи за заплати, консумативи, реклама, използване на материални и нематериални активи с различен полезен живот и т.н. На практика тези бизнеси</p>	<p>доставчика в случай на пълно или частично неплащане (сделките остават изцяло или частично неизплатени).“.</p> <p>Относно „изчисляване размера, който лицето има право да коригира“, ЗДДС не поставя рамка за начина по-който това се изчислява.</p> <p>Относно предложената възможност „уведомленията до платеща да се изпращат в унифициран формат по електронен път чрез системата на НАП“, е предвидена разпоредба, с която от 01.01.2024 г., чрез електронна услуга, предоставяна от Националната агенция за приходите, доставчик, който притежава квалифициран електронен подпис, след въвеждане на данни за номера и датата на издадена/и от него фактура и известия, и идентификационния номер ЗДДС на получателя, да може да получи отговор, относно това, дали документът е включен в дневника за покупки с право на пълен данъчен кредит, съответно с право на частичен данъчен кредит или без право на данъчен кредит, както и ако документът не е открит в дневника за покупки. Тази информация ще е актуална към датата на ползване на услугата. Това се предлага за улеснение на доставчика във връзка с изпълнение на условието, намалението на данъчната основа и данъка при несъбираемо вземане да се извършва само, при условие, че получателят по доставката е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по тази фактура.</p> <p>Предвид, необходимостта от технологично време за разработване и въвеждане на електронната услуга и с цел правна сигурност за лицата и защита на фиска в правилника се въвеждат разпоредби, с които се създава</p>
--	---	---

	<p>нямат друга възможност, освен да коригират целия размер на начисления данък, като впоследствие подобен подход най-вероятно ще бъде оспорен от данъчната администрация, което създава предпоставка за последващи спорове.</p> <p>Неплащането по доставка не означава липса на извършена доставка, т.е. не е на лице хипотеза на извършване на корекции на ползван данъчен кредит за закупени стоки или услуги, които впоследствие не са били използвани за целите на извършване на облагаеми доставки.</p> <p>Предвид гореизложеното считаме, че на първо място въвеждането на подобно ограничение на размера на извършваната корекция е недопустимо, тъй като правото на данъчен кредит може да бъде ограничено, единствено когато закупените стоки и услуги не се използват за целите на извършването на последващи облагаеми доставки или по-общо казано за дейности, различни от извършваната независима икономическа дейност на лицето. Както посочихме, настоящият случай не е такъв, т.е. лицето е извършило доставка, по която обаче не е получило или е получило частично плащане от получателя. На практика това е прехвърляне на данъчната тежест върху бизнеса, което е в противоречие с основния принцип на косвените данъци, какъвто е ДДС - той се носи от крайния потребител и не следва да увеличава разхода на бизнеса за предоставяне на услугата, в т.ч. и в случаите на неплащане.</p> <p>IV. Нарушение на принципа на ефективността</p> <p>Както посочихме по-горе, считаме, че предвижданите промени нарушават принципа на ефективността, който произтича от практиката на СЕС.</p> <p>В Решение на Съда по дело <i>Marks & Spencer plc</i>, C-62/00, т. 34, Решение на Съда по дело <i>Lammerzahl</i>, C-241/06, т. 52, Решение на Съда по дело <i>Aprile Srl</i>, C-228/96, т. 18, и цитираната там практика - Решение на Съда по дело <i>Edis</i>, C-231/96, т. 19 и т. 34, и Решение на Съда по дело <i>SPAC v Ministero delle Finanze</i>, C-260/96, т. 18, се приема, че на всяка отделна държава членка е</p>	<p>задължение на получателя да предоставя информация на доставчика относно упражняване правото на приспадане на данъчен кредит по съответната фактура в случаите на пълно или частично неплащане по облагаема доставка с данъчна основа в размер до 100 000 лв.</p> <p>С цел избягване на данъчно облагане в ЗДДС е възприето, че когато не е предоставена информация от получателя, доставчикът няма законова възможност да намали данъчната основа и начисления данък по доставката в случай на несъбираемо вземане, включително и с протокол, на основание на предвидената с чл. 273 от Директивата възможност държавите членки да вземат мерки, каквито сметат за необходими за предотвратяване на избягването на данъчно облагане.</p> <p>Относно случаите, при които получателят по доставката е заличен след приключило производство по несъстоятелност или ликвидация коментиранияте разпоредби са неприложими.</p> <p>Относно декларирането и отчитането на намаляване на данъчна основа и начислен данък при несъбираеми вземания, за отразяването им в колите на отчетните регистри е необходимо създаване на код.</p> <p>Предложението се приема частично, като всички неплатени суми по облагаеми доставки ще се декларират от регистрираните лица само в справка-декларация по ДДС.</p> <p>С ППЗДДС се въвежда изискване лицата, регистрирани за целите на ЗДДС да предоставят ежемесечно информация в справка си декларация за ДДС за неплатените суми по облагаеми доставки, която информацията лицата имат задължение да водят в съответствие със Закона за счетоводство и чл. 123, ал. 1 от ЗДДС.</p>
--	---	---

	<p>предоставено да определи компетентните съдилища и да въведе детайлни процедурни правила, регулиращи действията за защита на правата, произтичащи от правото на ЕС при положение, че въпросните правила не правят практически невъзможно или изключително трудно упражняването на тези права. За да се установи дали изискванията, произтичащи от принципа на ефективността са спазени в конкретния случай, следва да се прецени не само съдържанието на относимите национални процесуални норми, но и тяхното правилно прилагане.</p> <p>С оглед на горното считаме, че предвижданите промени на практика въвеждат прекомерни изисквания, които правят изключително трудно, икономически необосновано, дори и невъзможно извършването на корекция при несъбираеми вземания и по-скоро води бизнеса в посока на „скрита дерогация“. Излишно е отново да коментираме съответствието с цитирания принцип на ефективността.</p> <p>По-долу представяме конкретни коментари относно нашите съображения в тази връзка.</p> <p>С предложения текст на разпоредбата на чл. 127 от ПИДППЗДДС се предвижда, че когато размерът на данъчната основа надвишава 100 000 лв., доставчикът следва да подаде уведомление към данъчните органи, в което да декларира изпълнението на условията за коригиране на начисления данък, като също така приложи доказателства, които удостоверяват това. Не само това, но на следващо място е предвидено, че тези условия подлежат на последващ данъчен контрол. <u>По-конкретно предлага се въвеждане на административна процедура, в рамките на която данъчната администрация да извършва проверка за установяване на наличие на законовите условия за намаляване на начисления данък, преди същата да издаде разрешение за издаване на данъчен документ, с който да се коригира начисления данък.</u></p> <p>На практика това би означавало, че доставчикът следва да попълни уведомление, да събира и подава документи и информация, след което ще му бъде извършена</p>	<p>Предвиденото изискване в ППЗДДС е в съответствие и с Директивата за ДДС.</p> <p>На основание чл. 250 от Директивата за ДДС със справка-декларацията за ДДС се предоставя цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем, и приспаданията, които трябва да се направят, доколкото това е необходимо за установяването на базата за изчисляване на данъка, общата стойност на сделката, свързана с такъв данък и приспадания и стойността на освободените сделки. С разпоредбата на чл. 273 от Директивата за ДДС е предоставена възможност на държавите членки да наложат на данъчно задължените лица задължения, които са необходими за осигуряване правилното събиране на данък върху добавената стойност и предотвратяване избягването на данъчно облагане.</p> <p>Видно от цитираните текстове, Директивата за ДДС определя допустимото съдържание на справка-декларацията за ДДС, както и рамката на административните/декларативните задължения на данъчно задължените лица. Съгласно чл. 250 от същата задължителното съдържание на справка-декларацията обхваща единствено информация, която е необходима за изчисляването на дължимия за данъчния период от данъчно задълженото лице данък върху добавената стойност.</p> <p>Данните за неплатените фактури не са такъв вид информация. Независимо от това чл. 273 от Директивата за ДДС предвижда възможност за въвеждане на допълнителни задължения за данъчно задължените лица при определени условия. Предвид че декларирането на неплатените суми по облагаеми доставки цели - да се осигури правилното налагане и събиране на ДДС и</p>
--	--	---

	<p>данъчна проверка, и едва след изтичане на 60-дневен срок органите по приходите ще издадат разрешение за издаване на кредитно известие. Считаме, че въвеждането на тази процедура забавя излишно процедурата по корекция и поставя ненужни изисквания към лицата, тъй като същите и без това декларират наличието на условия за корекция, включително прилагат и доказателства, които удостоверяват това. Макар и правила в този смисъл вече да присъстват в ЗДДС, считаме, че въпросните мерки са прекомерни, неоправдано много засилват контрола върху издаването на документи за намаляване на начисления данък, забавят процеса и увеличат значително разходите на лицата, които използват услугите на външни консултанти, които водят тяхното счетоводство и данъчно отчитане.</p> <p>В случаите, в които подобно уведомяване на данъчните органи няма да е необходимо, то новите правила предвиждат, че доставчикът следва да уведоми получателя по доставката. В тази връзка обръщаме внимание, че е предвиден и едномесечен срок от момента на възникване на съответното обстоятелство, който сам по себе си е крайно недостатъчен, тъй като на практика в определени индустрии са възможни ситуации, при които в един период ще са налице стотици (дори хиляди) получатели, чието уведомяване би било почти невъзможно. По-нататък въпросните текстове предвиждат, че получателят от своя страна следва да представи информацията относно това дали е упражнил право на данъчен кредит по съответната доставка. Предложените текстове обаче не вземат предвид една от най-често срещаните хипотези, а именно случаите, при които получателят по доставката е заличен търговец след приключило производство по несъстоятелност. В тази хипотеза доставчикът няма как да уведоми другата страна, нито да получи информацията относно ползваното право на данъчен кредит от същата, което от своя страна изключва една от най-често срещаните хипотези в случаи на несъбираеми вземания.</p>	<p>предотвратяването на измами, е допустимо справка-декларацията за ДДС да съдържа такава информация.</p> <p>При преценката за въвеждане на такива допълнителни задължения е съобразен и принципа на пропорционалност - основен принцип в правото на ЕС, въведената мярка да не е прекомерна спрямо преследваната с нея цел. Принципът на пропорционалността би бил спазен, ако по отношение на значителен процент от данъчно задължените по ЗДДС лица, за които се въвежда това деклариране, се очаква ефект от анализа на тези данни, и дали същите са достатъчно ясен индикатор за посочените цели в чл. 273 от Директивата за ДДС.</p> <p>Предвид изложеното, въведеното задължение за регистрираните лица в справка-декларацията за ДДС да предоставят и данни за неплатените фактури е допустимо, тъй от тези данни може да се направят изводи за наличие на данъчни злоупотреби, свързани с данъка върху добавената стойност, както и да се вземат мерки за правилното събиране на ДДС и следователно тази мярка се явява пропорционална спрямо очаквания от нея ефект в сферата на ДДС.</p> <p>Събираната информация ще предостави възможност за извършване на анализ на риска с цел осигуряване правилното събиране на ДДС и за предотвратяване на данъчните измами, тъй като ще може да се проследява размера на неплатените суми. Увеличаването размера на неплатените суми предполага издаване на фиктивни фактури, което пък от своя страна идентифицира риск от коректното установяване на данъчните задължения на лицата. Рискът на практика представлява издаване на фактури, по които няма плащане и съответно реално извършена</p>
--	--	--

	<p><u>Също така не е предвидено как следва да се процедира, когато не е получен отговор от получателя по доставката. Буквалният прочит на текста на предложението чл. 127. ал. 6 води до заключението, че доставчикът не би могъл да коригира размера на начисления данък, ако липсва обратна връзка от получателя. Това на практика поставя още едно условие за упражняването на корекция от доставчика. Считаме, че подобни изисквания на практика допълнително затрудняват доставчиците, като поставят тяхната корекция под условие на добросъвестността на едно трето лице, което по никакъв начин не може да се гарантира от доставчиците.</u></p> <p>В допълнение към горното, предложените промени предвиждат въвеждането на електронна услуга от НАП, при която доставчикът ще може самостоятелно да провери дали получателят по доставката е упражнил своето право на данъчен кредит (пълно, частично или не е ползвал такъв). <u>Въпросната проверка в електронната система обаче не изключва уведомяването на получателя, макар такава проверка да е напълно достатъчна и да улеснява значително и двете страни по доставката. Поради това предлагаме получената информацията чрез електронната услуга да е достатъчна за целите на извършването на корекция, като в този случай доставчикът да не е необходимо да уведомява получателя и последният да предоставя информация (тъй като такава информация ще е налична в системата на НАП).</u></p> <p>В допълнение към това, молим да вземете предвид, че индивидуални справки по данни на номера и датата на издадената фактура, както и по ДДС номера на получателя, ще затруднят излишно доставчиците, опериращи в бизнеса, при които са налице десети хиляди фактури и известия на месец, по които не е било получено плащане от получателите. Поради това предлагаме да се предвиди възможност доставчикът да може да провери множество доставки едновременно.</p>	<p>доставка, но по които се приспада данъчен кредит.</p> <p>Поначало правото на данъчен кредит се упражнява, когато същото възниква от действителни облагаеми доставки. Трайната практика на СЕС изисква поначало да е осъществена действителна облагаема доставка и да е издадена фактура за нея, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя.</p> <p>Следва да се има предвид, че наличие или липса на доставка, привидна или симулативна доставка е обективен факт, подлежащ на доказване. Предвид това събираната информация ще подпомогне съществено контролната дейност на органите по приходите, тъй като за установяване на реално извършена доставка, освен изследване на начин, по който е осъществен контакт с доставчика, лицата, които се явявали съдоговорители при осъществяването на сделката на всички етапи, включително преддоговорни, изпълнение - превоз, предаване и приемане на предмета на доставката, съпроводителни документи, договори, счетоводни записвания и т. н., е необходимо да се изследва и наличие на плащане или неплащане по доставка.</p> <p>ЗДДС е предвидил при пълно или частично неплащане по облагаема доставка, по която вземането е несъбираемо, доставчикът, регистрирано по закона лице да намалява данъчната основа и начисления данък по доставката. От декларирания данни ще е видно дали се предприемат действия за събиране на вземанията по доставката.</p> <p>Информацията за неплатените суми по доставки ще е основа за прогнозиране размера на несъбираемите вземания, които ще окажат влияние върху на приходите/разходите на бюджета.</p>
--	--	---

	<p>Също така предлагаме, по аналогия на чл. 127 ПИДППЗДДС да се предвиди възможност уведомлението до платеща да се изпраща в унифициран формат и по електронен път. Към настоящия момент разпоредбата на чл. 126а, ал. 1, т. 5 от ЗДДС постановява, че доставчикът следва да разполага с доказателства, че неговото уведомление е било изпратено до адреса на управление на получателя.</p> <p>Първо бихме желали да отбележим, че подобно изискване е неприложимо в случаите, в които получателят е заличен след приключило производство по несъстоятелност търговец. Второ, в условията на дигитализация бизнесите осъществяват своята кореспонденция преобладаващо по електронен път, което значително улеснява връзката между тях, прави я по-бърза, ефективна и съответно значително намалява разходите (като пример може да посочим, че понастоящем за изпращане на съобщение по пощата следва да се заплати около 2.50 лв.). Отделно от това, доколкото съгласно правилата за защита на лични данни след приключване на договорното отношение с клиент, доставчикът-администраторът на данни следва да заличи всички негови лични данни (в това число данни за актуален адрес), то индивидуална проверка в публични регистри на хиляди получатели е неоснователно обременяваща лицата, желаещи да коригират начисления данък.</p> <p>Доколкото промените, предвидени в ПИДППЗДДС, касаят администриране на държавни вземания, считаме, че лицата не следва да се натоварват с допълнителни разходи, които могат да включват разработване на системи и процеси за разпращане на такава документация на хартия в условията на дигитална икономика.</p> <p>С оглед на горното, в случай, че отхвърлите нашето предложение да отпадне изискването за уведомяване на получателя, когато от електронната справка в НАП доставчикът самостоятелно може да провери дали получателят е ползвал данъчен кредит, Ви молим да предвидите възможност</p>		
--	--	--	--

	<p>уведомленията до платеща да се изпращат в унифициран формат по електронен път чрез системата на НАП. Подобно уведомяване ще улесни значително данъчно задължените лица и ще осигури проследимост от страна на данъчните органи.</p> <p>Необходимост от промени в предложените текстове от практическо естество</p> <p>Не следващо място Ви молим да вземете предвид следните практически съображения, които по наше мнение ще представляват допълнителни затруднения за лицата, които желаят да коригират размера на начисления данък.</p> <p>Деклариране и отчитане на неполучено възнаграждение</p> <p>Новите промени предвиждат два нови данъчни кода, както следва: (а) с код „23“ следва да се посочи кредитното известие по чл. 126б, ал. 1 от ЗДДС и (б) с код „29“ следва да се посочи протоколът по чл. 126б, ал. 2 от ЗДДС. Макар и на пръв поглед въпросните промени да не създават особени пречки пред бизнеса, то въвеждането на нови данъчни кодове може да представлява значителна трудност за лица, които осъществяват хиляди доставки на месечна база, тъй като това предполага интегрирането на нови функционалност в техните счетоводни софтуери, което може да се окаже трудоемко и да отнеме време. Времето за въвеждането им обаче може да доведе до пропускане на сроковете за деклариране на документи, с които се намалява размера на начисления данък, и съответно невъзможност за упражняване на правото на корекция.</p> <p>Въвеждане на нови данъчни кодове не е и необходимо, като единствената цел зад подобно правило би била полесната проследимост от данъчните органи на документите, с които се коригира размера на начисления данък. В тази връзка предлагаме тези кодове да отпаднат, като съответно може да се въведе изискване лицата да опишат в колона 8 „корекция при несъбираемо вземане“ с цел проследимост от страна на данъчните органи в хода на последващ данъчен контрол.</p> <p>Освен въвеждането на нови данъчни кодове за деклариране на кредитни, дебитни известия и</p>		
--	--	--	--

	<p>протоколи за корекция на ДДС по неполучено възнаграждение, предложените промени предвиждат в чл. 113д от ПИДППЗДДС и създаването на още един данъчен код - „96“ , както и нови колони „9а“ и „10а“ в дневника за продажби (Приложение 10 от ППЗДДС), с което на практика се променя утвърдената структура на ДДС дневника за продажби. При евентуално приемане на така предложения текст, бизнесът ще бъде принуден да променя функционалности на своите системи за ДДС деклариране, което от своя страна ще доведе до допълнителни разходи на ДЗЛ. Още повече, приемането на нова структура на дневник за продажби би засегнало всички ДЗЛ в България и би довело до допълнителни разходи и за тях, дори част от тях да не планират възстановяване на ДДС или да нямат неплатен такъв.</p> <p>Предлагаме статистическата информация по чл. 113д от ПИДППЗДДС да бъде изнесена в отделна декларация, която да бъде разработена в портала на НАП, където лицата да могат да подават относимата информация, без да се променя утвърдената с години структура на ДДС дневниците.</p> <p>Реквизити на данъчните документи</p> <p>Новите промени също така предвиждат и допълнителни реквизити, които кредитното известие следва да съдържа, в допълнение към стандартните такива, предвидени в ЗДДС. Също така са предвидени и реквизити на протоколите (в случаите, когато корекцията се извършва чрез протокол).</p> <p>По наше мнение тези реквизити не са формулирани достатъчно прецизно, като в един случай се изискват прекалено много детайли, а в други по-малко (например реквизитите на т.нар. „общ протокол“ са по-малко на брой отколкото този, издаден за конкретна доставка). В тази връзка считаме, че реквизитите, предвидени за протокола по чл. 126б, ал. 2 (издаден за конкретна доставка), следва да бъдат същите като тези за общия протокол, т.е. номер, дата, име и ДДС номер на издателя, както и размер на намалението на начисления данък. Считаме,</p>		
--	---	--	--

	<p>че тези изисквания ще предоставят достатъчно информация за данъчните органи, като същите лесно ще могат да проследят към коя доставка реферират издадените протоколи в рамките на данъчен контрол. Горните съображения представляват неизчерпателен списък на практическите трудности, пред които ще бъде изправен бизнесът, ако се приемат текстовете, както са публикувани за обществено обсъждане към настоящия момент. Поради това Ви молим да ги преразгледате и да ги промените, за да могат да бъдат осъществими от страна на данъчно задължените лица, като същевременно не поставят прекомерни изисквания спрямо тях.</p>		
<p>СЪЮЗ ЗА СТОПАНСКА ИНИЦИАТИВА</p>	<p>ОТНОСНО: Проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност, публикуван за обществено обсъждане на 17.03.2023 г.</p> <p>УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МИНИСТЪР,</p> <p>Съюзът за стопанска инициатива (ССИ), след като се запозна с публикувания на 17.03.2023 г. за обществено обсъждане проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС) и извърши експертен анализ, изразява следното становище:</p> <p>В мотивите към проекта на правилник е посочено, че измененията и допълненията на нормативния акт са свързани с последно направените промени в Закона за данък върху добавената стойност, както и с някои редакционни промени, наложени от практиката по прилагане на ЗДДС и правилника в съответствие с европейското законодателство в областта на облагането с ДДС.</p> <p>Едно от предложенията, свързани с редактиране на разпоредби във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на закона, е за създаване на чл. 113д в ППЗДДС „Деклариране и отчитане на неполучено възнаграждение”. В ал. 1 на посочения член се регламентира, че за установяване на задълженията по чл. 123, ал. 1 от закона регистрираното лице - доставчик, подава информация за неполученото, но дължимо възнаграждение от получателя във връзка с</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Законът е източник на базова правна уредба на обществени отношения. Несъмнено е, че дори един широкообхватен закон не може – и не е необходимо – да урежда абсолютно всички правни аспекти на материята, предмет на регламентация. Някои от тях могат – и понякога е по-целесъобразно – да бъдат уреждани на подзаконово равнище. Правни актове на подзаконово равнище могат да бъдат уредени само тези аспекти на материята, които не се нуждаят непременно от законодателна уредба. Във всички случаи обаче конституционно необходимо е законът да зададе параметрите на обществените отношения, до които се отнася.</p> <p>Налице е законова делегация в чл. 123, ал. 1 от закона, с който регистрираните лица са задължени да водят подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите. Документална счетоводна отчетност следва да бъде в съответствие с изискванията на Закона за счетоводство.</p> <p>С ППЗДДС се въвежда изискване лицата, регистрирани за целите на ЗДДС да предоставят ежемесечно информация в справката си декларация за ДДС за</p>

	<p>облагаема доставка. Съгласно чл.123, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано лице води подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите.</p> <p>Предложената разпоредба поражда сериозни притеснения и неяснота относно практическото ѝ приложение, като създава и допълнителната административна и финансова тежест за задължените субекти. Предложението се явява несъразмерно тежко в сравнение с търсения от МФ ефект, а именно, както е посочено в мотивите, за целите на анализа и за подпомагане на органите по приходите при извършването на контролната дейност.</p> <p>Препащането към чл. 123, ал. 1 от ЗДДС се явява необосновано, предвид че информацията за получателя във връзка с облагаема доставка, по никакъв начин не определя задължението на регистрираното по този закон лице. С посочения член лицата се задължават да водят подробна счетоводна отчетност, която да е достатъчна за установяване на задълженията им по закона, което се различава от предложеното с правилника.</p> <p>Правилата за водене на отчетност са установени със Закона за счетоводството. В него няма изискване за съставяне на протоколи за несъбрани вземания. Такова изискване не се съдържа и в ЗДДС. Не съществува и разпоредба за ежемесечно установяване на такива несъбрани вземания, следователно няма основание в ППЗДДС или в друг подзаконов акт да се изисква съставяне на протоколи за тези вземания. Подобни задължения не носят никаква допълнителна стойност, а водят единствено до административни затруднения за предприятията. Предложената промяна не носи полза нито за фиска, нито за данъчнозадължените лица. Твърдението се подкрепя и от самата разпоредба на чл.113д, ал. 3 от проекта.</p> <p>Специалните правила за отчитане са регламентирани в ЗДДС, където задълженията и правата на субектите, с изключение на случаите по Глава тринадесет „А” и</p>	<p>неплатените суми по облагаеми доставки, която информация лицата имат задължение да водят в съответствие със Закона за счетоводство и чл. 123, ал. 1 от ЗДДС.</p> <p>Предвиденото изискване в ППЗДДС е в съответствие и с Директивата за ДДС.</p> <p>На основание чл. 250 от Директивата за ДДС със справка-декларацията за ДДС се предоставя цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем, и приспаданията, които трябва да се направят, доколкото това е необходимо за установяването на базата за изчисляване на данъка, общата стойност на сделката, свързана с такъв данък и приспадания и стойността на освободените сделки. С разпоредбата на чл. 273 от Директивата за ДДС е предоставена възможност на държавите членки да наложат на данъчно задължените лица задължения, които са необходими за осигуряване правилното събиране на данък върху добавената стойност и предотвратяване избягването на данъчно облагане.</p> <p>Видно от цитираните текстове, Директивата за ДДС определя допустимото съдържание на справка-декларацията за ДДС, както и рамката на административните/декларативните задължения на данъчно задължените лица. Съгласно чл. 250 от същата задължителното съдържание на справка-декларацията обхваща единствено информация, която е необходима за изчисляването на дължимия за данъчния период от данъчно задължено лице данък върху добавената стойност.</p> <p>Данните за неплатените фактури не са такъв вид информация. Независимо от това чл. 273 от Директивата за ДДС предвижда възможност за въвеждане на допълнителни задължения за данъчно задължените лица при</p>
--	--	---

	<p>Глава седемнадесет „А”, не са обвързани с наличието на плащане по доставките, така че позоваването на чл. 123, ал. 1 от ЗДДС в новия чл. 113д е неправилно и незаконосъобразно. Освен това, при извършване, както на облагаеми, така и на освободени доставки или доставки с място на изпълнение извън ЕС, регистрираното лице следва да води допълнителна аналитичност на разчетните сметки за клиентите с цел изпълнение на така предвидените задължения, което е още една допълнителна тежест за предприятията и надхвърля изискванията на Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти.</p> <p>Неоправдано се създава допълнителна административна тежест за бизнеса и нови разходи за софтуерна актуализация. Счетоводни справки в изисквания вид биха могли да се изготвят само от специализирани софтуери, които са изключително скъпи и внедряването им в редица бизнеси е невъзможно или значително би нарушило финансовата им стабилност. Като се вземат предвид и кратките срокове, определени за подаване на отчетните регистри по ЗДДС, тази допълнителна тежест ще се отрази финансово на всички регистрирани по този закон субекти, тъй като ще доведе до необходимост от допълнително натоварване на счетоводните им отдели и наемането на нови служители, за да може исканата информация да бъде предоставяна в този кратък срок.</p> <p>Тази предложена промяна не само не кореспондира със ЗДДС, но и създава предпоставки за непълно, невярно и неточно деклариране на данни поради спецификите на всеки отделен бизнес. Съществуват редица ситуации, при които бизнесът извършва доставки с отложено плащане, междинни или частични плащания (което допълнително създава трудност, тъй като към момента на подаване не са „дължими“- липсва яснота), протоколи за прихващане, КИ към вече извършени доставки, които се издават в следващ отчетен период и редица други ситуации от стопанската дейност на задължените лица, които не кореспондират с така исканите промени. В този смисъл съществува огромен риск от деклариране на неточни данни, които да</p>	<p>определени условия. Предвид че декларирането на неплатените суми по облагаеми доставки цели - да се осигури правилното налагане и събиране на ДДС и предотвратяването на измами, е допустимо справка-декларацията за ДДС да съдържа такава информация.</p> <p>При преценката за въвеждане на такива допълнителни задължения е съобразен и принципа на пропорционалност - основен принцип в правото на ЕС, въведената мярка да не е прекомерна спрямо преследваната с нея цел. Принципът на пропорционалността би бил спазен, ако по отношение на значителен процент от данъчно задължените по ЗДДС лица, за които се въвежда това деклариране, се очаква ефект от анализа на тези данни, и дали същите са достатъчно ясен индикатор за посочените цели в чл. 273 от Директивата за ДДС.</p> <p>Предвид изложеното, въведеното задължение за регистрираните лица в справка-декларацията за ДДС да предоставят и данни за неплатените фактури е допустимо, тъй от тези данни може да се направят изводи за наличие на данъчни злоупотреби, свързани с данъка върху добавената стойност, както и да се вземат мерки за правилното събиране на ДДС и следователно тази мярка се явява пропорционална спрямо очаквания от нея ефект в сферата на ДДС.</p> <p>Събираната информация ще предостави възможност за извършване на анализ на риска с цел осигуряване правилното събиране на ДДС и за предотвратяване на данъчните измами, тъй като ще може да се проследява размера на неплатените суми. Увеличаването размера на неплатените суми предполага издаване на фиктивни фактури, което пък от своя страна идентифицира риск от коректното установяване на данъчните</p>
--	--	--

	<p>намерят сериозно финансово изражение при последващ контрол от органа по приходите. За да бъде достоверна, информацията е редно да се подаде след инвентаризация на вземанията, а това е процедура, която съгласно чл. 28 от Закона за счетоводството обикновено се прави веднъж годишно с цел достоверното им представяне във финансовите отчети. Ежемесечната инвентаризация е ненужно ангажиране на допълнителни ресурси, без допълнителни ползи, не е възможно да бъде направена в такива кратки срокове и има сериозен риск за грешно деклариране.</p> <p>Изискването да се декларират вземанията само по облагаеми доставки, води до излишно усложняване на аналитичната отчетност, което също не носи никаква полза за предприятието, а също така и за бюджета. Не е взет предвид и фактът, че при частични плащания на вземания по сделки с различни данъчни ставки тази информация ще се извлича още по-трудно и на практика ще се създадат предпоставки за невярно деклариране. В ЗДДС има изрично определени разпоредби относно касовата отчетност. Има и такива относно възстановяването на неплатен ДДС при несъбрани вземания. Въпросната разпоредба въвежда едно допълнително предоставяне на информация, нуждите от която не стават ясни.</p> <p>Разпоредбата би затруднила изключително много и регистрираните лица, които нямат собствени счетоводни отдели. В законовите срокове за подаване на месечните декларации по ЗДДС, ще е почти невъзможно счетоводните кантори да обработят и предоставят достоверна информация и това неминуемо ще се отрази и в покачване на цената на счетоводната услуга. ЗДДС не поставя изискване към доставчика да подава информация за неполучено, но дължимо възнаграждение от получателя във връзка с облагаема доставка. В тази връзка е необходимо да се отбележи, че е незаконосъобразно, в нарушение на чл. 7. ал. 1 от Закона за нормативните актове, с подзаконов нормативен акт, какъвто е правилника, да се създава ново задължение, непредвидено в закона и да се разширява приложното му поле. С новата разпоредба на</p>	<p>задължения на лицата. Рискът на практика представлява издаване на фактури, по които няма плащане и съответно реално извършена доставка, но по които се приспада данъчен кредит.</p> <p>Поначало правото на данъчен кредит се упражнява, когато същото възниква от действителни облагаеми доставки. Трайната практика на СЕС изисква поначало да е осъществена действителна облагаема доставка и да е издадена фактура за нея, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя.</p> <p>Следва да се има предвид, че наличие или липса на доставка, привидна или симулативна доставка е обективен факт, подлежащ на доказване. Предвид това събираната информация ще подпомогне съществено контролната дейност на органите по приходите, тъй като за установяване на реално извършена доставка, освен изследване на начина по който е осъществен контакт с доставчика, изпълнението на превоза, предаване и приемане на предмета на доставката, съпроводителни документи, договори, счетоводни записвания и т. н., е необходимо да се изследва и наличие на плащане или неплащане по доставка.</p> <p>ЗДДС е предвидил при пълно или частично неплащане по облагаема доставка, по която вземането е несъбираемо, доставчикът, регистрирано по закона лице да намалява данъчната основа и начисления данък по доставката. От декларираните данни ще е видно дали се предприемат действия за събиране на вземанията по доставката.</p> <p>Информацията за неплатените суми по доставки ще е основа за прогнозиране размера на несъбираемите вземания, които ще окажат влияние върху на приходите/разходите на бюджета.</p>
--	--	--

	<p>чл. 113д от ППЗДДС по същество се допуска промяна на задълженията на лицата, каквато законът не предвижда. Като нормативен акт, издаден за прилагане на ЗДДС в неговата цялост, правилникът не може да допълва закона, нито да предвижда условия и изисквания, различни от установените в нормативния акт от по-висока степен. Нормата на правилника няма самостоятелно действие, а следва да се прилага единствено и във връзка с нормата от по-висока степен. В конкретния случай, обаче, препратката към ЗДДС е неотнормисима и новият чл. 113д от ППЗДДС не доразвива съществуваща законова разпоредба, а създава нови правила и задължения за задължените лица.</p> <p>Считаме, че мотивите, с които се аргументира предложението за създаването на чл. 113д, са несъстоятелни и твърдението, че същото ще окаже незначително увеличение на административната тежест за бизнеса се явява невярно. Приемането на тези промени ще доведе до значително обръкване сред всички задължени лица, ще създаде допълнителна непосилна финансова тежест за бизнеса и в същото време няма да доведе до никакъв реален положителен ефект.</p> <p>Поради гореизложеното, предлагаме, § 23 от проекта на правилник да отпадне.</p> <p>В заключение, Съюзът за стопанска инициатива изразява становище, че ще подкрепи предложението за проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност при съобразяване с посочените по-горе бележки и предложението и изразява своята готовност за участие в по-нататъшни коментари и дискусии, за да бъде осъществена ефикасна законодателна инициатива.</p>		
<p>„Асоциация на българските търговци, производители, вносители и превозвачи на горива“</p>	<p>СТАНОВИЩЕ От името на СДРУЖЕНИЕ „Асоциация на българските търговци, производители, вносители и превозвачи на горива“ в указания срок и в отговор на постъпилите Проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност, заедно с мотиви към</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Законът е източник на базова правна уредба на обществени отношения. Несъмнено е, че дори един широкообхватен закон не може – и не е необходимо – да урежда абсолютно всички правни аспекти на материята, предмет на регламентация. Някои от тях могат – и понякога е по-целесъобразно</p>

	<p>него, предоставяме следното становище и предложения, а именно:</p> <p>АСОЦИАЦИЯТА НА БЪЛГАРСКИТЕ ТЪРГОВЦИ, ПРОИЗВОДИТЕЛИ, ВНОСИТЕЛИ И ПРЕВОЗВАЧИ НА ГОРИВА (АБТПВПГ) НЕ подкрепя ППИДППЗДДС, като съображенията ни за това са следните:</p> <p>АБТПВПГ е сдружение с идеална цел, в обществена полза и е браншова организация, в която членуват икономически оператори, осъществяващи пълния спектър от дейности в сферата на търговията с нефт и продукти от нефтен произход, както на едро, така и на дребно в страната. Сдружението представлява обществен интерес в сектора, както от страна на търговците на горива, така и на потребителите (физически и юридически лица). Секторът на търговията с горива е от съществено значение за всички отрасли на икономиката и индустрията, като от него, както пряко, така и косвено, зависи формирането на цената на стоките и услугите предлагани от икономическите оператори в България. Същевременно, той е един от най-тежко регулираните сектори на икономиката, с многобройни, нехармонизирани и често противоречащи си нормативни актове. <u>Пряк резултат от това е обременяването на търговците на горива с непосилна административна тежест и вменияване на несвойствени за тази категория икономически оператори задължения.</u></p> <p>С оглед изказаното до тук, създаването на чл. 113д, предвидено в параграф 23 от Проекта за изменение и допълнение на правилника за прилагане на ЗДДС буди притеснения у икономическите оператори от бранша, а и не само. Споменатата разпоредба, с която се цели задължаване на регистрираните лица – доставчици да подават информация за неполучените, но дължими възнаграждения от получателите във връзка с облагаеми доставки, се оказва неадекватна, неефективна и незаконосъобразна. Чрез създаването на новия чл. 113д от предложението ППЗДДС се ПРОМЕНЯ и ДОПИСВА ЗДДС, което е в пряк разрез</p>	<p>– да бъдат уреждани на подзаконово равнище. Правни актове на подзаконово равнище могат да бъдат уредени само тези аспекти на материята, които не се нуждаят непременно от законодателна уредба. Във всички случаи обаче конституционно необходимо е законът да зададе параметрите на обществените отношения, до които се отнася.</p> <p>Налице е законова делегация в чл. 123, ал. 1 от закона, с който регистрираните лица са задължени да водят подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите. Документална счетоводна отчетност следва да бъде в съответствие с изискванията на Закона за счетоводство.</p> <p>С ППЗДДС се въвежда изискване лицата, регистрирани за целите на ЗДДС да предоставят ежемесечно информация в справка си декларация за ДДС за неплатените суми по облагаеми доставки, която информация лицата имат задължение да водят в съответствие със Закона за счетоводство и чл. 123, ал. 1 от ЗДДС.</p> <p>Предвиденото изискване в ППЗДДС е в съответствие и с Директивата за ДДС.</p> <p>На основание чл. 250 от Директивата за ДДС със справка-декларацията за ДДС се предоставя цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем, и приспаданията, които трябва да се направят, доколкото това е необходимо за установяването на базата за изчисляване на данъка, общата стойност на сделката, свързана с такъв данък и приспадания и стойността на освободените сделки. С разпоредбата на чл. 273 от Директивата за ДДС е предоставена възможност на държавите членки да наложат на данъчно задължените лица задължения, които са</p>
--	---	---

	<p>с разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗНА, а именно: <u>„Чл. 7. ЗНА (Изм. - ДВ, бр. 46 от 2007 г.) (1) Правилникът е нормативен акт, който се издава за прилагане на закон в неговата цялост, за организацията на държавни и местни органи или за вътрешния ред на тяхната дейност.“</u> Също така, липсата на изложени мотиви, аргументиращи въведеното с чл. 113д задължение е в разрез и с чл. 28, ал. 2 от ЗНА.</p> <p>Нещо повече, в случай на приемане на горепосочената разпоредба, ще се създаде огромна административна тежест за бизнеса и счетоводителите. Изискването за предоставяне на тази допълнителна информация ще създаде предпоставки за финансови затруднения на малкия и среден бизнес във връзка със закупуване на специализиран софтуер, наемане на допълнителна работна сила, в това число допълнително счетоводно обслужване. Също така, смятаме, че неясната формулировка и кратките срокове ще създадат предпоставки за непълното и невярно отразяване на изискваните данни.</p> <p>Във връзка с всичко това, предлагаме така предложеният чл. 113д да отпадне напълно.</p>	<p>необходими за осигуряване правилното събиране на данък върху добавената стойност и предотвратяване избягването на данъчно облагане.</p> <p>Видно от цитираните текстове, Директивата за ДДС определя допустимото съдържание на справка-декларацията за ДДС, както и рамката на административните/декларативните задължения на данъчно задължените лица. Съгласно чл. 250 от същата задължителното съдържание на справка-декларацията обхваща единствено информация, която е необходима за изчисляването на дължимия за данъчния период от данъчно задълженото лице данък върху добавената стойност.</p> <p>Данните за неплатените фактури не са такъв вид информация. Независимо от това чл. 273 от Директивата за ДДС предвижда възможност за въвеждане на допълнителни задължения за данъчно задължените лица при определени условия. Предвид че декларирането на неплатените суми по облагаеми доставки цели - да се осигури правилното налагане и събиране на ДДС и предотвратяването на измами, е допустимо справка-декларацията за ДДС да съдържа такава информация.</p> <p>При преценката за въвеждане на такива допълнителни задължения е съобразен и принципа на пропорционалност - основен принцип в правото на ЕС, въведената мярка да не е прекомерна спрямо преследваната с нея цел. Принципът на пропорционалността би бил спазен, ако по отношение на значителен процент от данъчно задължените по ЗДДС лица, за които се въвежда това деклариране, се очаква ефект от анализа на тези данни, и дали същите са достатъчно ясен индикатор за посочените цели в чл. 273 от Директивата за ДДС.</p>
--	---	--

		<p>Предвид изложеното, въведеното задължение за регистрираните лица в справка-декларацията за ДДС да предоставят и данни за неплатените фактури е допустимо, тъй от тези данни може да се направят изводи за наличие на данъчни злоупотреби, свързани с данъка върху добавената стойност, както и да се вземат мерки за правилното събиране на ДДС и следователно тази мярка се явява пропорционална спрямо очаквания от нея ефект в сферата на ДДС.</p> <p>Събираната информация ще предостави възможност за извършване на анализ на риска с цел осигуряване правилното събиране на ДДС и за предотвратяване на данъчните измами, тъй като ще може да се проследява размера на неплатените суми. Увеличаването размера на неплатените суми предполага издаване на фиктивни фактури, което пък от своя страна идентифицира риск от коректното установяване на данъчните задължения на лицата. Рискът на практика представлява издаване на фактури, по които няма плащане и съответно реално извършена доставка, но по които се приспада данъчен кредит.</p> <p>Поначало правото на данъчен кредит се упражнява, когато същото възниква от действителни облагаеми доставки. Трайната практика на СЕС изисква поначало да е осъществена действителна облагаема доставка и да е издадена фактура за нея, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя.</p> <p>Следва да се има предвид, че наличие или липса на доставка, привидна или симулативна доставка е обективен факт, подлежащ на доказване. Предвид това събираната информация ще подпомогне съществено контролната дейност на органите по приходите, тъй като за установяване на</p>
--	--	---

		<p>реално извършена доставка, освен изследване на начина по който е осъществен контакт с доставчика, изпълнението на превоза, предаване и приемане на предмета на доставката, съпроводителни документи, договори, счетоводни записвания и т. н., е необходимо да се изследва и наличие на плащане или неплащане по доставка.</p> <p>ЗДС е предвидил при пълно или частично неплащане по облагаема доставка, по която вземането е несъбираемо, доставчикът, регистрирано по закона лице да намалява данъчната основа и начисления данък по доставката. От декларираните данни ще е видно дали се предприемат действия за събиране на вземанията по доставката.</p> <p>Информацията за неплатените суми по доставки ще е основа за прогнозиране размера на несъбираемите вземания, които ще окажат влияние върху на приходите/разходите на бюджета.</p>
--	--	---